

Document finalizat

Cod ECLI ECLI:RO:CATIM:[...]

Dosar nr. [...]

Operator [...]

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
SECȚIA PENALĂ

SENTINȚA PENALĂ Nr. 194/PI
Ședința publică de la 13 Martie 2018
Completul compus din:
PREȘEDINTE [...]
Grefier [...]

Pe rol se află pronunțarea asupra cauzei penale privind pe inculpatul X, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 6 din L. 78/2000 rap. la art. 289 C.p. rap. la art. 7 al. 1 lit. b din L. 78/2000; infracțiunii de șantaj, prev. de art. 207 al. 1 C.p. cu aplic. art. 13 ind. 1 din L. 78/2000; 3 infracțiuni de abuz în serviciu, prev. de art. 13 ind. 2 din L. 78/2000 cu referire la art. 297 al. 1 C.p.; 3 infracțiuni de distrugere de înscrisuri prev. de art. 242 al. 1 și 3 C.p.; 3 infracțiuni de favorizare a făptuitorului, prev. de art. 269 al. 1 C.p.; infracțiunii de instigare la efectuarea unor prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 47 C.p. rap. la art. 156 din Legea nr. 95/2006 și a infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.p. rap. la art. 7 al. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000; inculpatul Y, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de efectuare a unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 156 din Legea nr. 95/2006 republicată și pe inculpatul Z, trimis în judecată sub aspectul săvârșirii infracțiunii de cumpărare de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 C.p. cu aplicarea art. 5 C.p.

Mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea pronunțată în ședința publică din 13 februarie 2018, care face parte integrantă din prezenta, fiind stabilit termen de pronunțare pentru 27 februarie 2018 și apoi fiind amânată pronunțarea pentru astăzi, când:

INSTANȚA

Deliberând, constată următoarele:

Prin rechizitoriul nr. [...]/P/2013 din 17.12.2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, înregistrat la Curtea de Apel Oradea sub nr. dosar [...] /35/2014 la data de 19.12.2014, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților X, pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 6 din L. 78/2000 rap. la art. 289 C.p. rap. la art. 7 al. 1 lit. b din L. 78/2000; infracțiunii de șantaj, prev. de art. 207 al. 1 C.p. cu aplic. art. 13 ind. 1 din L. 78/2000; 3 infracțiuni de abuz în serviciu, prev. de art. 13 ind. 2 din L. 78/2000 cu referire la art. 297 al. 1 C.p.; 3 infracțiuni de distrugere de înscrisuri prev. de art. 242 al. 1 și 3 C.p.; 3 infracțiuni de favorizare a făptuitorului, prev. de art. 269 al. 1 C.p.;

infracțiunii de instigare la efectuarea unor prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 47 C.p. rap. la art. 156 din Legea nr. 95/2006 și a infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.p. rap. la art. 7 al. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000; Y, pentru săvârșirea infracțiunii de efectuare a unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 156 din Legea nr. 95/2006 republicată și Z, pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 C.p. cu aplicarea art. 5 C.p. Totodată, s-a dispus clasarea față de inculpatul X, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 C.pen., rap. la art. 7 alin.1 lit.b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din C.pen., constând în aceea că ar fi primit prin intermediul comisarului-șef A suma de 6.000 euro de la B și C, precum și pentru operațiuni financiare incompatibile cu funcția sau însărcinarea deținută, prev. de art. 12, lit.a din Legea nr. 78/2000, întrucât nu există suficiente probe care să ateste vinovăția inculpatului, disjungerea cercetărilor față de inculpatul X sub aspectul comiterii infracțiunii de înșelăciune și declinarea acestora la Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea, menținerea măsurii arestului preventiv față de inculpatul X, precum și menținerea sechestrului asigurator.

În actul de sesizare a instanței s-au reținut în fapt următoarele:

La data de 11.10.2013, la nivelul Direcției Naționale Anticorupție – Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție, a fost înregistrat procesul-verbal de sesizare din oficiu prin care se semnalau acte de corupție în care era implicat prim procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor – X.

Urmare acestei sesizări, la nivelul Direcției Naționale Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție, s-a format dosarul nr. [...] /P/2013 și, ulterior, dosarul nr. [...] /P/2014, reunit la 24.09.2014 la dosarul [...] /P/2013.

Prin ordonanța din 14.02.2014, s-a dispus începerea urmăririi penale pentru infracțiunile de luare de mită și dare de mită, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 C.pen. rap. la art. 7 alin. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000, respectiv art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 290 C.pen., iar la data de 12.06.2014 a fost dispusă începerea urmăririi penale pentru operațiuni financiare incompatibile cu funcția sau însărcinarea deținută, prev. de art. 12, lit.a din Legea nr. 78/2000, respectiv șantaj, conf. art. 207 alin. 1 din C.pen., cu aplic. art. 13¹ din Legea nr. 78/2000. Prin ordonanța [...] /P/2013 din 24.09.2014, a fost dispusă extinderea cercetărilor și cu privire la instigare la efectuarea unei prelevări, atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, solicitată în condițiile legii, prev. de art. 47 C.pen. rap. la art.156 din Legea nr. 95/2006.

Ulterior, la 02.10.2014, prin ordonanța nr. [...] /P/2013 din 02.10.2014, s-a dispus efectuarea urmăririi penale față de suspectul X pentru comiterea infracțiunilor de șantaj, faptă prev. și ped. de art.207 alin.1 din C.pen., cu aplic. art.13¹ din Legea nr.78/2000 cu aplic.art.5 din C.pen.; luare de mită, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 C.pen., rap. la art. 7 alin.1 lit.b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din C.pen.; instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală prev. de art. 47 din C.pen. rap. la art. 156 din Legea nr.95/2006 republicată, totul cu aplic. art.38 alin. 1 din C.pen.

Prin aceeași ordonanță, s-a dispus și extinderea urmăririi penale față de suspectul X pentru comiterea infracțiunilor de: abuz în serviciu conf. art. 13² din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen.; distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen.; favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen.; abuz în serviciu, conf. art. 13² din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen.; distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen.; favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din C.pen., cu aplic. art. 5 din

C.pen., totul cu aplic. art. 38 alin. 1 și 2 C.pen.; trafic de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.pen., rap. la art. 7 alin.1 lit.b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din C.pen. (teza I); abuz în serviciu conf. art. 13² din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen. (teza II); distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen. (teza II); favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen. (teza II), totul cu aplic. art. 38 alin. 1 și 2 C.pen. (infracțiuni pentru care a fost pusă în mișcare acțiunea penală prin Ordonanța din data de 28.10.2014).

1. Cu privire la infracțiunea de luare de mită, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 C.pen., rap. la art. 7 alin.1 lit.b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din C.pen. s-au reținut în fapt următoarele:

În calitatea sa de procuror, inculpatul X a primit de la denunțatorul D, în perioada 2011 – septembrie 2013, diferite foloase necuvenite, constând în principal, în plata periodică (de circa 2 – 3 ori pe lună) a unor sume de bani cuprinse între 500 și 1.500 euro. De asemenea, martorul D i-a construit și amenajat numitului X, pe cheltuiala sa, un teren de tenis de câmp și i-a asigurat și alte foloase, cum ar fi plata unor bilete de avion, cazări la hotel, precum și a unor servicii sexuale de care a beneficiat magistratul. Valoarea totală a foloaselor necuvenite pe care X le-a primit de la martorul D este de circa 50.000 euro.

În schimbul foloaselor remise, suspectul X urma să protejeze activitatea infracțională a numitului D și să nu își îndeplinească atribuțiile de serviciu ce decurgeau din funcția deținută și prevăzute în Codul de procedură penală, Legea nr. 303/2004 privind statutul magistraților, Legea nr. 304/2004 privind organizarea judecătorească și propriile reglementări interne, constând în conducerea și coordonarea directă a activității de urmărire penală a Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor.

Astfel, legal și conform atribuțiilor de serviciu, prim procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, X, ar fi trebuit să ia măsuri pentru tragerea la răspundere penală a numitului D, implicat în activități evazioniste ce au prejudiciat cu sume importante bugetul general consolidat al statului. Conform probelor aflate la dosar, a existat o relație de prietenie dintre primul procuror al județului Bihor și omul de afaceri cu puternice rădăcini în mediul interlop din zonă, D, fiind redat în rechizitoriu un citat din declarația de completare a denunțului formulat de D.

În timpul audierii sale, inculpatul X nu a negat relația „legată” cu o persoană aflată la polul opus de ceea ce ar fi trebuit să fie sfera sa de interes general, însă a negat ajutorul consistent primit de la denunțatorul D în schimbul protecției sale, X neputându-și explica de ce fosta soție nu cunoaște nimic în legătură cu chitanțele consemnate pe numele acesteia în încercarea de a contraface dovezi care să ateste proveniența licită a bunurilor și serviciilor dobândite. Mai mult, deși a negat ajutorul dat lui D, X nu a putut explica absența recursului la măsura prelungirii arestării fiului lui D, contestând până și trimiterea unui articol de specialitate în domeniul evaziunii fiscale, deși martorul E a confirmat acuzația Direcției Naționale Anticorupție.

În acest sens au fost redată pasaje din declarația martorului E la DNA, o discuție ambiantală purtată între acest martor și denunțatorul D la data de 29.07.2014, o discuție din data de 03.04.2014 surprinsă între denunțatorul D, fiul acestuia F și un interlop cunoscut din Oradea, G, zis „H”, care relevă „serviciile” prestate de-a lungul timpului lui X:

În rechizitoriu a fost redată și discuția din 13.07.2014 dintre inculpatul X și denunțatorul D, discuție care a avut ulterior eliberării din arestul preventiv a lui D și arată în mod real relațiile dintre el și inculpatul X.

În concluzie, s-a reținut de către parchet că este fără dubii că, în schimbul foloaselor necuvenite, inculpatul a promis că-și va încălca atribuțiile de serviciu; că inculpatul X își

aroga meritele soluțiilor favorabile pe care le primea D și familia sa, ceea ce ilustrează încă o dată caracterul real al promisiunilor formulate.

Chiar dacă nu și-a respectat promisiunile întotdeauna, inculpatul și-a traficât funcția și a profitat de statutul său pentru a percepe foloase necuvenite, astfel cum a fost descris mai sus.

Denunțul și declarațiile martorului-denunțator D au reliefat o mită de cincizeci mii euro primită de inculpatul X, consumată în perioada ianuarie 2011-septembrie 2013, constând în:

- sume de bani cash, cuprinse între 500 euro și 1500 euro, cu o frecvență de aproximativ două-trei ori pe lună;

- amenajarea unui teren de tenis de câmp, costul lucrărilor fiind de aproximativ 10.000 euro, în primăvara anului 2011, inculpatul solicitând denunțatorului să elibereze documente justificative, cu toate că nu a plătit costul lucrărilor, mărturie stând contractul de execuție lucrări construcții nr. [...] /5.06.2011, încheiat între I (fosta soție a inculpatului) și SC J SRL (aparținând denunțatorului), privind construirea unui teren de tenis de câmp, cu o factură fiscală din 04.07.2011, privind plata de către beneficiarul lucrării a sumei de 5.000 lei, coroborate cu declarația martorului I, care a arătat că nu are cunoștință despre terenul de tenis, neachitând nicio sumă și nesemnând nici un contract; documentele justificative privind construirea unui teren de tenis, printre care și situația de lucrări întocmită de K SRL, avizele de însoțire a mărfii și facturi fiscale din data de 17.06.2011, factura fiscală din data de 17.06.2011 emisă de L SRL pentru fileu și stâlpi, declarația martorilor care au lucrat la construirea și amenajarea terenului de tenis de câmp;

- plata unor servicii sexuale, a cazării și transportului în București, în acest sens stând mărturie adresa nr. [...] din 01.04.2014 a M, conform căreia inculpatul X apare ca pasager la bordul aeronavelor din datele de 09.11.2012, 01.12.2011 – 02.12.2012, declarațiile martorilor care au arătat că i-au pus la dispoziție inculpatului mai multe femei, printre care și o minoră, pentru întreținerea de raporturi sexuale, declarația martorelor care au confirmat că au întreținut raporturi sexuale cu inculpatul, declarația martorului N, de față când inculpatului i se achitau cazarea și servicii sexuale în cadrul deplasărilor la București, declarația martorei B4, aceasta arătând că nu există dovezi ale plăților efectuate de inculpat la O SRL.

2. Cu privire la infracțiunea de șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 din C. pen., cu aplic. art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 5 C.pen., s-au reținut prin rechizitoriu următoarele:

Inculpatul X, prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, a constrâns-o, în perioada anilor 2013 - 2014, pe numita P, prin amenințarea acesteia cu o serie de grave repercusiuni la care s-ar supune în cazul în care nu i-ar remite suma de 7.700 lei, reprezentând diferența de bani rămasă nerestituită dintr-un împrumut acordat anterior. În realizarea conținutului infracțiunii, suspectul a uzat de calitatea sa de prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, precum și de relațiile pe care le are cu instituții de control de pe raza județului, fapt ce a creat și accentuat starea de temere a persoanei vătămate; în perioada care a urmat, firma aparținând persoanei vătămate a fost controlată în repetate rânduri, fiind aplicate și sancțiuni contravenționale.

În sprijinul acestei acuzări, în rechizitoriu au fost redată atât declarația din 02.10.2014 a părții vătămate P, cât și declarația inculpatului X, precum și o discuție telefonică dintre inculpat și P, purtată la data de 22.05.2014, cu specificația că amenințările au fost proferate, de regulă, direct, în discuțiile purtate la sediul spălătoriei auto aparținând părții vătămate.

Din aceste probe s-a apreciat de către parchet că inculpatul a purtat dialoguri cu un conținut ostil, amenințator, cu martora P, uzând și de funcția sa în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor.

Investigându-se, s-a relevat comiterea infracțiunii de șantaj. Astfel, la percheziția efectuată la P a fost identificată o agendă cu coperte albastre, emisă de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual, unde, la pagina 225, sunt menționate sumele de bani restituite lui X, fie prin intermediul lui I, fie prin intermediul șoferului acestuia, care și semnează de primire.

Este de subliniat aspectul care conferă infracțiunii săvârșite un conținut concret cu un grad foarte ridicat de pericol social. Astfel, inculpatul a proferat amenințări dintre cele mai grave posibil, aceasta în condițiile în care, în ochii oricărei persoane, astfel de amenințări au o încărcătură deosebită, dată fiind calitatea celui care le proferează.

Mai mult decât atât, la starea de temere a părții vătămate s-au adăugat și controalele efectuate. Astfel, deși societatea condusă de partea vătămată P (o spălătorie auto din Oradea) nu mai fusese controlată din anul 2008, în toii amenințărilor proferate de inculpat, a fost controlată de nouă ori în decurs de un an și jumătate. Chiar dacă martorii audiați (lucrătorii care au efectuat controalele) au susținut că au efectuat controalele pur și simplu – fiind evidentă dorința de a nu se autoincrimina, „coincidența” nu poate exista într-o astfel de situație.

3. Cu privire la infracțiunile de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen., distrugere de înscrisuri prev. de art. 242 alin. 1 și 3 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen., favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin 1 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen., s-au reținut în fapt următoarele:

În perioada iunie – septembrie 2009, inculpatul X, în calitate de prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, și-a exercitat în mod defectuos atribuțiile de serviciu, aducând atingere gravă interesului general de îndeplinire a justiției și implicit intereselor legitime ale Parchetului de pe lângă Tribunalului Bihor. Afectând grav încrederea justițiabililor în această instituție chemată să aplice legea și să îndeplinească actul de justiție, inculpatul sus-menționat a distrus rechizitoriul din data de 10.06.2009 emis în dosarul cu nr. [...] /P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, după care, în data de 16.09.2009, a dispus scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului R fără a emite soluție procedurală de infirmare a actului de sesizare a instanței, obținând în acest mod un folos necuvenit pentru învinuit, în acest sens fiind redată declarația martorului S.

Inculpatul X nu a recunoscut că a distrus actul de sesizare a instanței de judecată și s-a remarcat și lipsa oricărei explicații pentru absența unei soluții de infirmare, așa cum ar fi fost legal.

Parchetul a arătat că actul de distrugere al rechizitoriului nu este unul singular, inculpatul X procedând în mod similar și în următoarele împrejurări:

4. Referitor la infracțiunile de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen., distrugere de înscrisuri prev. de art. 242 alin. 1 și 3 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen., favorizarea făptuitorului prev. de art. 269 alin 1 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen., s-a reținut în fapt că:

În perioada iulie 2010 – ianuarie 2011, inculpatul X, în calitate de prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, a distrus rechizitoriul întocmit de procurorul Ș în dosarul cu nr. [...] /P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, obținând în acest mod un folos necuvenit pentru învinuiții T, Ț și U.

La data de 31 ianuarie 2011, procurorul V a întocmit un nou act de sesizare al instanței, dispunând punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a inculpaților T, Ț și U, rechizitoriul fiind confirmat de prim procurorul adjunct al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, X1. În sensul celor mai sus arătate a fost audiat martorul Ș, fiind redată pasaje din declarația acestuia.

5. În legătură cu infracțiunile de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen., distrugere de înscrisuri prev. de art. 242 alin. 1 și 3 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen., favorizarea făptuitorului prev. de art. 269 alin 1 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen., s-au reținut următoarele:

În cursul anului 2008, martorul Y1, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea, a avut în supraveghere dosarul penal nr. [...] /P/2008 privind pe învinuitul (la acea vreme) Z1, cercetat pentru comiterea infracțiunii de sustragere de la recoltarea probelor biologice. Conform declarației martorului menționat, la 11.08.2009 acesta a întocmit rechizitoriu, prin

care dispunea trimiterea în judecată a inculpatului Z1 pentru comiterea infracțiunii prev. de art. 87 alin. 5 din OUG 195/2002, republicată. Ulterior, acesta a constatat că un alt coleg de-al său, după ce a predat dosarul la grefă, a dispus la 09.11.2009, sancțiunea cu caracter administrativ a amenzii în cuantum de 1.000 lei. În dovedirea acestor susțineri au fost redade pasaje din declarația martorului Y1.

6. Referitor la infracțiunea de instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală prev. de art. 47 din C.pen. rap. la art. 156 din Legea 95/2006 republicată, s-au reținut următoarele:

În cursul lunii aprilie 2014, suspectul X l-a determinat pe numitul Y, șeful Serviciului de Medicină Legală Bihor, să efectueze o prelevare de organe într-un caz în care legea interzicea expres acest fapt, cu consecința compromiterii autopsiei medico-legale.

Astfel, la 28.03.2014, A1 a fost victima unei agresiuni, loviturile primite ducând la decesul acestuia. Având în vedere că victima a decedat la data de 01.04.2014, fiind evidentă infracțiunea de omor, la solicitarea inculpatului X, Y, șeful Serviciului de Medicină Legală Bihor, a acceptat să preleveze rinichii, ficatul, pancreasul și corneea victimei.

La data de 01.04.2014, în baza mandatului nr. [...] /18.03.2014 (încheierea nr.59 în dosarul nr. [...] /2/2014 al Curții de Apel București) de interceptare și înregistrare a convorbirilor și comunicărilor, precum și luarea de imagini, pe o perioadă de 30 zile, de la 19.03.2014 până la 17.04.2014, au fost interceptate mai multe discuții între inculpatul X și martora B1, pe de-o parte, și între inculpații X și Y, de cealaltă parte.

În susținerea acestei acuzații, au fost redade discuțiile telefonice purtate între inculpat și martora B1 între inculpatul X și inculpatul Y, la data de 01.04.2014.

În declarația sa, inculpatul X a recunoscut în fapt că l-a determinat pe inculpatul Y să preleveze ilegal organe în vederea efectuării transplantului, fiind redat un pasaj din declarația dată de inculpat la urmărirea penală.

Martorul B1 a confirmat în cuprinsul declarației starea de fapt descrisă, subliniind că inculpatul X s-a asigurat de legalitatea operațiunii. S-a reamintit că inculpatul Y îi atrăsese atenția inculpatului X că este total ilegal ceea ce urmează să facă.

Cu privire la această faptă a fost audiat și martorul C1, fiind redat un pasaj al declarației sale, observându-se că toată operațiunea de prelevare s-a perfectat conform înțelegerii între cei doi, procurorul de caz fiind ignorat în această situație.

Mai mult, deși discuțiile telefonice sus-menționate s-au purtat în jurul orelor 20,00, formularul intitulat „LEGE privind prelevarea și transplantul de țesuturi și organe” întocmit de inculpatul Y este antedat, purtând data de 01.04.2014, prelevarea propriu-zisă având loc pe data de 02.04.2014, ceea ce subliniază caracterul infracțional al înțelegerii. Aceasta, în condițiile în care prelevarea în sine are loc chiar a doua zi, de unde ar rezulta că victima a decedat imediat după discuție.

Compromiterea rezultatului autopsiei se reflectă cu cea mai mare claritate în încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpaților, din tentativă la omor la infracțiunea consumată de omor; aceasta, cu atât mai mult cu cât decesul a survenit exact în ziua discuției telefonice dintre inculpați. Este extrem de relevant că discuția are loc la orele 19,39, iar decesul survine la foarte scurt timp după această discuție.

7. În legătură cu infracțiunea de trafic de influență, prev. de art. 6 din Legea 78/2000 rap. la art. 291 din C. pen., rap. la art. 7 alin.1, lit. b din Legea 78/2000, cu aplic. art. 5 din C.pen., s-au reținut următoarele:

În cursul urmăririi penale au fost administrate probe din ansamblul cărora a rezultat că, în cursul verii anului 2011, numitul X l-a contactat pe martorul D1, lucrător de poliție la Serviciul Regim Permise de Conducere și Înmatricularea Vehiculelor Bihor, solicitându-i să-l ajute cu înmatricularea unui autoturism [...], pe care susținea că l-a cumpărat din Germania. După ce martorul a indicat documentele necesare înmatriculării, a constatat că autoturismul,

în ciuda celor susținute de X, este cumpărat de o firmă din [...], administrată de Z. Tot martorul D1 a declarat că autoturismul a purtat trei numere de înmatriculare, respectiv [...] și [...], în primele două cazuri lucrătorul de poliție amintit făcând documentația necesară, de fiecare dată la solicitarea lui X, care era însoțit de Z.

Audiat, Z a declarat că a vândut autoturismul abia în anul 2013 direct lui I (fosta soție a lui X), cu care a negociat prețul și nu a primit decât jumătate din suma solicitată (inferioară prețului de achiziție). La rândul său, I a refuzat să dea relații în acest sens.

În schimbul acestui folos necuvenit, X a promis că intervine și chiar a intervenit la procurori aflați în subordinea sa, în scopul rezolvării dosarelor penale pe care cumpărătorul de influență le avea la Parchetul de pe lângă Judecătoria Beiuș.

În acest sens au fost audiați martorii E1, F1 (care a arătat, în declarația sa, atât relația de protecție, cât și faptul că inculpatul X se implica în protecția inculpatului Z), martorul D1, lucrător la Serviciul Regim Permise de Conducere și Înmatricularea Vehiculelor Bihor, (care a atestat că inculpatul X s-a ocupat de formalitățile de înmatriculare), martorul G1 (care a arătat că a avut loc o simulare a vânzării-cumpărării autoturismului sus-menționat între inculpații X și Z, probe din care rezultă, fără dubiu, atât perceperea folosului de către inculpat, cât și intervențiile directe la procurori aflați în directă subordonare.

Susținerea conform căreia autoturismul ar fi urmat să fie plătit până în anul 2015 nu s-a confirmat, proprietar în fapt fiind, încă de la început, inculpatul X.

În drept, prin rechizitoriu s-au reținut următoarele:

1. Faptele inculpatului X, care, în perioada 2011-2014, în calitate de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, a perceput în mod repetat foloase necuvenite, constând în principal, în plata periodică (de circa 2 – 3 ori pe lună) a unor sume de bani cuprinse între 500 și 1.500 euro, construcția unui teren de tenis de câmp, plata unor bilete de avion, cazări la hotel, precum și a unor servicii sexuale, toate de la martorul denunțator D și estimate la valoarea totală de circa 50.000 euro, în schimbul cărora și-a încălcat în mod sistematic atribuțiile de serviciu, prin promisiuni de protecție judiciară a denunțatorului și familiei acestuia, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 C.pen., rap. la art. 7 alin.1 lit.b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din C.pen.;

2. Faptele inculpatului X, care, în calitatea sa de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, în perioada 2013 - 2014, a proferat amenințări la adresa numitei P, uzând de calitatea sa, în scopul de a dobândi în mod injust diferența dintr-un împrumut rămas nerestituit integral, în sumă de 7.700 lei, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de șantaj, faptă prev. și ped. de art.207 alin.1 din C.pen., cu aplic. art.13¹ din Legea 78/2000 cu aplic.art.5 din C.pen.;

3. Faptele inculpatului X, care, în calitatea sa de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, în perioada iunie – septembrie 2009, și-a exercitat în mod defectuos atribuțiile de serviciu, aducând atingere gravă interesului general de înfăptuire a justiției și implicit intereselor legitime ale Parchetului de pe lângă Tribunalului Bihor, distrugând rechizitoriul din data de 10.06.2009 emis în dosarul cu nr. [...]P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, întocmit de procurorul S, după care, în data de 16.09.2009, a dispus scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului R fără a emite soluție procedurală de infirmare a actului de sesizare a instanței, obținând în acest mod un folos necuvenit pentru învinuit/suspect,

împiedicând cursul justiției și determinând astfel stoparea procesului penal, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de :

- abuz în serviciu, conf. art. 13² din Legea 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen.;
- distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen.;
- favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen.;
- totul cu aplic. art. 38 alin. 1 și 2 C.pen.

4. Faptele inculpatului X, care, în calitatea sa de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, în perioada iulie 2010 – ianuarie 2011, și-a exercitat în mod defectuos atribuțiile de serviciu, aducând atingere gravă interesului general de îndeplinire a justiției și implicit intereselor legitime ale Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, afectând grav încrederea justițiabililor în această instituție chemată să aplice legea și să îndeplinească actul de justiție, prin aceea că a distrus rechizitoriul întocmit de procurorul Ș în dosarul cu nr. [...]P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, obținând în acest mod un folos necuvenit pentru învinuții T, Ț și U, fără a emite soluție procedurală de infirmare a actului de sesizare a instanței, obținând în acest mod un folos necuvenit pentru învinuți/suspecți, împiedicând cursul justiției și determinând astfel prelungirea procesului penal, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de:

- abuz în serviciu, conf. art. 13² din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen.;
- distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen.;
- favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen.;
- totul cu aplic. art. 38 alin. 1 și 2 C.pen.

5. Faptele inculpatului X, care, în calitatea sa de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, în cursul anului 2009, a rupt un act de sesizare a instanței din data de 11.08.2009, întocmit de martorul Y1, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Oradea în dosarul penal nr. [...]P/2008 privind pe învinuitul (la acea vreme) Z1, cercetat pentru comiterea infracțiunii de sustragere de la recoltarea probelor biologice, dispunând, după ce predarea dosarului la grefă, a unei sancțiuni cu caracter administrativ a amenzii în cuantum de 1.000 lei, soluție întocmită de alt procuror, împiedicând cursul justiției și determinând astfel stoparea procesului penal, întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor de:

- abuz în serviciu, conf. art. 13² din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen.;
- distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen.;
- favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen.;
- totul cu aplic. art. 38 alin. 1 și 2 C.pen.

6. Fapta inculpatului X, care, în cursul lunii aprilie 2014, în calitatea sa de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, l-a determinat pe inculpatul Y să efectueze o prelevare care a compromis autopsia cadavrului numitului A1, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de:

- instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală prev. de art. 47 din C.pen. rap. la art. 156 din Legea nr. 95/2006 republicată.

7. Fapta inculpatului X, care, în cursul anului 2011, în calitatea sa de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, a perceput foloase necuvenite – un autoturism [...] în valoare de aproximativ 26.900 euro de la inculpatul Z, în schimbul intervenției la prim-

procurorul H1 din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Beiuș întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de:

- trafic de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.pen., rap. la art. 7 alin.1 lit.b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din C.pen. (teza D);
- totul cu aplic. art. 38 alin. 1 și 2 C.pen.

8. Fapta inculpatului Y constând în efectuarea unei prelevări care a compromis autopsia cadavrului numitului A1, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de:

- efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală prev. de art. 156 din Legea nr. 95/2006 republicată.

9. Fapta inculpatului Z, de a oferi și remite un autoturism marca [...], achiziționat din Germania contra sumei de 26.900 euro, inculpatului X, pentru ca acesta să intervină la prim-procurorul H1 din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Beiuș, în scopul soluționării dosarelor penale ce le avea pe rolul acestei unități de parchet, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de:

- cumpărare de influență, prev. de art. 6 din Legea 78/2000 rap. la art. 292 C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen.

Curtea de Apel Oradea – Judecătorul de cameră preliminară, prin încheierea penală nr. 14 din 20.03.2015, a admis în parte cererile și excepțiile formulate de inculpatul X și în consecință, în baza art. 345 al. 2 C.p.p. a constatat neregularitatea rechizitoriului în ce privește descrierea infracțiunilor de șantaj și abuz în serviciu reținute în sarcina inculpatului X la punctele 2, 3, 4 și 5 din actul de sesizare. În baza art. 345 al. 2 teza II C.p.p. a exclus din materialul probator declarația martorului N din 30.09.2014, declarația martorei I1 din 1.10.2014, declarația martorei J1 din 1.10.2014, declarația martorului S din 30.09.2014, declarația martorului V din 30.09.2014 și completarea la declarația martorului Z din 22.10.2014. Totodată, a respins celelalte cereri și excepții formulate de inculpatul X, precum și cererile și excepțiile formulate de inculpații Z și Y.

Prin încheierea penală nr. 34/PI din 2.07.2015, pronunțată de Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Secției penale a Curții de Apel Oradea, în baza art. 346 al. 4 C.p.p. s-a dispus începerea judecății cu privire la inculpatul X, pentru comiterea infracțiunilor de luare de mită, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 C.p., rap. la art. 7 al. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 5 C.p.; șantaj, prev. de art. 207 al. 1 C.p. cu aplic. art. 131 din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 5m C.p.; instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 47 C.p. rap. la art. 156 din Legea nr. 95/2006 republicată, totul cu aplic. art. 38 al. 1 C.p.; abuz în serviciu, prev. de art. 13 din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 al. 1 C.p. cu aplic. art. 5 C.p.; distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 al. 1 și 3 C.p. cu aplic. art. 5 C.p.; favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 al. 1 C.p. cu aplic. art. 5 C.p.; abuz în serviciu, prev. de art. 13 din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 al. 1 C.p. cu aplic. art. 5 C.p.; distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 al. 1 și 3 C.p. cu aplic. art. 5 C.p.; favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 al. 1 C.p. cu aplic. art. 5 C.p., totul cu aplic. art. 38 al. 1 și 2 C.p.; trafic de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.p. rap. la art. 7 al. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 5 C.p.; abuz în serviciu, prev. de art. 13 din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 al. 1 C.p. cu aplic. art. 5 C.p.; distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 al. 1 și 3 C.p. cu aplic. art. 5 C.p.; favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 al. 1 C.p. cu aplic. art. 5 C.p., toate cu aplicarea art. 38 al. 1 și 2 C.p.

Prin aceeași încheiere s-a dispus începerea judecății și cu privire la inculpatul Y, pentru comiterea infracțiunii prev. de art. 156 din Legea nr. 95/2006 republicată și cu privire la inculpatul Z, pentru comiterea infracțiunii de cumpărare de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 C.p. cu aplic. art. 5 C.p.

Împotriva încheierilor nr. 14/CP din 20.03.2015 și nr. 34/CP din 02.07.2015 ale Curții de Apel Oradea, a formulat contestație Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea și inculpații X și Y.

Prin încheierea nr. 1351 din 6 octombrie 2015, pronunțată în dosarul nr. [...] /35/2014/a10 de către Înalta Curte de Casație și Justiție, au fost respinse contestațiile formulate de inculpații X și Y.

A fost admisă contestația formulată de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea, au fost desființate încheierile contestate numai cu privire la inculpatul X și numai în ceea ce privește excluderea din materialul probator a declarațiilor martorilor N, Ardelean Cristian, V (din 30 septembrie 2014), II, J1 (din 1 octombrie 2014) și a completării declarației martorului Z (din 22.10.2014), dispoziție care a fost înlăturată.

Inculpatul X a formulat cerere de strămutare a judecării cauzei ce formează obiectul dosarului nr. [...] /35/2014 al Curții de Apel Oradea, care a fost admisă prin sentința nr. 924 din 2 decembrie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția penală, pronunțată în dosarul nr. [...] /1/2015, fiind dispusă strămutarea judecării cauzei de la Curtea de Apel Oradea la Curtea de Apel Timișoara.

Ca urmare acestei sentințe, dosarul a fost înregistrat la Curtea de Apel Timișoara la data de 15 decembrie 2015, fiind stabilit prim termen de judecată pe fond la data de 26 ianuarie 2016.

În cauză au fost atașate dosarul de urmărire penală nr. [...] /P/2013 al DNA – Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție, dosarul nr. [...] /35/2014 al Curții de Apel Oradea cu anexele aferente.

Procedând la judecarea cauzei, Curtea de Apel Timișoara a administrat proba cu înscrisuri și a audiat inculpații X (f. 146-150 vol. I), Z (f. 172-173, vol. I) și Y (f. f. 151-152, vol. I), persoana vătămată P (f. 1186-187, vol. I) și martorii H1 (f. 1-2 vol. III), B1 (f. 3, vol. III), C1(f. 4-5, vol. III), K1 (f. 318, vol. IV), L1 (f. 319, vol. IV), G1(f. 59, vol. V), M1(f. 60, vol. V), N1 (f. 61-62, vol. V), O1 (f. 63-64, vol. V), E (f. 65-66, vol. V), Ș1 (f. 67, vol. V), T1(f. 68-69, vol. V), D (f. 138-144, vol. V), Ț1 (f. 145, vol. V), U1 (f. 146, vol. V), V1 (f. 147-148, vol. V), X2 (f. 1, vol. VI), E1(f. 2-3, vol. VI), Ș (f. 4-5, vol. VI), Y2 (f. 18, vol. VI), Z2 (f. 19, vol. VI), A2(f. 138-139, vol. VI), B2(f. 140, vol. VI), C2 (f. 141-142, vol. VI), D2 (f. 143-144, vol. VI), E2 (f. 1-2, vol. VII), F2 (f. 96, vol. VII), G2 (f. 97, vol. VII), H2 (f. 98, vol. VII), I2 (f. 99, vol. VII), J2 (f. 100, vol. VII), K2 (f. 219-221, vol. VII), L2 (f. 222, vol. VII), M2 (f. 223, vol. VII), N2 (f. 224, vol. VII), O2 (f. 225, vol. VII), P2 (f. 226, vol. VII), R2(f. 227, vol. VII), S2(f. 228, vol. VII), Ș2 (f. 3, vol. VIII), T2(f. 4, vol. VIII), Ț2(f. 5, vol. VIII), U2 (f. 6, vol. VIII), V2 (f. 7-8, vol. VIII), X3 (f. 9, vol. VIII), Y3(f. 10-11, vol. VIII), S (f. 49-53, vol. VIII), V (f. 54-56, vol. VIII), G (f. 57-58, vol. VIII), Z3(f. 59, vol. VIII), A3 (f. 60, vol. VIII), II (f. 61-62, vol. VIII), J1 (f. 63, vol. VIII), Y1 (f. 161-162, vol. VIII), N (f. 158-160, vol. VIII), B3 (f. 157, vol. VIII), C3(f. 2-4, vol. IX), D3 (f. 5-7, vol. IX), F (f. 8-10, vol. IX), F3 (f. 11-12, vol. IX), G3 (f. 38-40, vol. X), H3 (f. 41-42, vol. X), I3 (f. 43-44, vol. X), X (f. 45, vol. X), I– care a arătat că nu dorește să dea declarație în fața instanței (f. 46, vol. X), J3 (f. 47-48, vol. X), K3 (f. 49, vol. X), L3(f. 50-51, vol. X), M3(f. 62-53, vol. X), N3(f. 54, vol. X), O3(f. 1, vol. XI).

În declarația inculpatului X dată în fața instanței la data de 22.03.2016, acesta a arătat că nu dorește să uzeze de procedura simplificată a recunoașterii vinovăției prev. de art. 374 C.p.p. rap. la art. 396 al. 10 C.p.p. întrucât nu a săvârșit infracțiunile reținute în sarcina sa prin actul de sesizare a instanței.

În legătură cu infracțiunea de luare de mită a arătat că nu a beneficiat din partea martorului denunțator D de nici un fel de foloase, nu i-a promis că îl va favoriza în vreun dosar penal, nu

și-a încălcat atribuțiile de serviciu cu privire la acesta și nu a avut niciodată discuții cu acesta despre eventuale activități de natură infracțională.

Cu privire la infracțiunea de șantaj a arătat că nu au existat nici un fel de amenințări la adresa numitei P, nu a intervenit pe lângă nici o persoană pentru a se face controale, verificări la firma familiei K4 și nu a purtat discuții cu persoana vătămată P cu caracter ostil, care să-i creeze acesteia o stare de temere.

În legătură cu infracțiunile de sustragere sau distrugere de înscrisuri, abuz în serviciu și favorizarea făptuitorului, inculpatul X a arătat că nu a distrus nici un rechizitoriu în întreaga sa carieră, rechizitoriul întocmit de procurorul S2 nu a existat, rechizitoriul întocmit de procurorul Ș fiind de fapt un draft iar în cazul rechizitoriului întocmit de martorul Y1 fiind vorba de un act neconfirmat de procurorul coordonator.

În ceea ce privește infracțiunea prev. de art. 155 din Legea nr. 95/2006 inculpatul a negat săvârșirea instigării doctorului Y la săvârșirea acestei infracțiuni, discuția dintre cei doi fiind legată de explicațiile privind motivele reținerii doctorului cu privire la prelevarea de organe, inculpatul X menționând că se poate face acest lucru cu respectarea condițiilor impuse de lege, el neavând vreo calitate oficială.

Referitor la infracțiunea de trafic de influență, inculpatul a arătat că nu a existat nici o legătură între achiziționarea autoturismului [...] și problemele de natură judiciară ale inculpatului Z, nu a fost proprietar în fapt și nu a folosit autoturismul.

Inculpatul Y, în declarația dată în fața instanței la data de 22.03.2016, a arătat că nu dorește să uzeze de procedura simplificată a recunoașterii vinovăției, că nu a fost audiat în cursul urmăririi penale, nu recunoaște învinuirea care i se aduce, nu a efectuat nici un fel de prelevare a vreunui organ, nu a încălcat nici o lege cu privire la prelevarea de organe și nu a compromis autopsia medico-legală ca urmare a prelevării organelor.

Inculpatul Z, în declarația dată în fața instanței la data de 26.04.2016, a arătat că se consideră nevinovat raportat la acuzațiile aduse prin actul de sesizare a instanței, că în anul 2011 a intervenit o înțelegere între el și inculpatul X privind achiziționarea unei mașini din Germania, mașina fiind facturată și înmatriculată pe numele societății P3, plata s-a făcut prin transfer bancar, că mașina de la bun început a fost folosită de fosta soție a inculpatului X, numita I, înțelegerea fiind ca până la finalul anului 2015 să fie achitată integral mașina, ceea ce nu s-a întâmplat, motiv pentru care mașina nu a fost înmatriculată pe numele martorei I, iar la data discuțiilor privind mașina, achiziționarea și înmatricularea acesteia, nu a avut nici un fel de dosare penale.

Persoana vătămată P, în declarația dată în fața instanței la data de 26.04.2016, a arătat că a solicitat numitei I un împrumut de 20.000 lei, aceasta din urmă dându-i suma de 19.500 lei destinați pentru modernizarea spălătoriei pe care o deținea persoana vătămată, a stabilit un termen scadent pentru înapoierea sumei totale care a fost depășit, când s-a ajuns la scadența sumei de aproximativ 7.000 lei a fost întocmit un înscris cu numita I cu privire la suma care a rămas restantă iar când a mai rămas de restituit aproximativ jumătate din suma arătată mai sus, inculpatul X i-a spus că dânsului să-i fie plătiți banii și nu numitei I, după care venea săptămânal la spălătoria de mașini, dându-i termene de plată, spunând că dacă se va pune cu dânsul, o să închidă firma, o să vină acasă să ia mobila, frigiderul, o să-i facă copiii de răs, că o va monitoriza, că o va muta, că are prieteni sus-puși, că este o persoană publică, aceasta luând în serios cele spuse de inculpat, iar după o lună de zile a avut toate controalele posibile la spălătorie. Aceasta a mai arătat că în urma acțiunilor inculpatului X s-a simțit șantajată datorită amenințărilor repetate, iar în final a achitat toată suma numitului X și un rest de 1.000 lei numitei I.

La termenul de judecată din 22.03.2016 inculpatul X prin apărătorul său ales a depus o cerere de constatare a nulității relative în baza art. 280-282 C.p.p. a procesului-verbal din 24.11.2014 în care este redată convorbirea ambientală din 03.04.2014 între D, G și F și a procesului-

verbal din 25.11.2014 în care au fost redade în formă scrisă 39 de convorbiri telefonice, iar în condițiile art. 102 al. 2 și 3 C.p.p. excluderea probelor conținute de procesele-verbale mai sus menționate și a suporturilor optice pe care au fost stocate interceptările convorbirilor ambientale și telefonice la care s-a făcut referire, având în vedere Decizia Curții Constituționale a României nr. 51 din 16.02.2016, publicată în Monitorul Oficial la data de 14.03.2016, practic solicitându-se înlăturarea de la dosar a rezultatului activității de supraveghere tehnică unde procurorul a apelat la serviciile lucrărilor din cadrul SRI, iar hotărârea Curții Constituționale produce efecte „erga omnes”.

Analizând această solicitare, instanța constată că Curtea Constituțională a pronunțat Decizia nr. 51 din 16.02.2016, prin care s-a constatat neconstituționalitatea disp. art. 142 alin. (1) C.p.p. și s-a constatat că sintagma „ori de alte organe specializate ale statului” este neconstituțională, însă această decizie a Curții Constituționale nu are incidență în cauză întrucât la termenul de judecată din 22.03.2016, când a fost depusă această cerere de constatare a nulității relative a unor procese-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice și ambientale, instanța a depășit etapa camerei preliminare, etapă distinctă a procesului penal în care judecătorul de cameră preliminară verifică legalitatea probelor administrate de către organul de urmărire penală, a actelor de urmărire penală efectuate de procuror, analizând cererile și excepțiile referitoare la acestea dacă sunt invocate de către părți.

Revenind la cererea formulată în cauză, având în vedere că la data depunerii cererii instanța a pășit la etapa judecării pe fond a cauzei, nu mai poate lua în considerare această cerere ca fiind una admisibilă la finalul cercetării judecătorești.

O primă problemă care se impune a fi lămurită este cea a încadrării juridice a faptelor reținute în sarcina inculpaților, raportat la solicitarea de schimbare a încadrării juridice formulată de DNA – Serviciul Teritorial Timișoara efectuată spre sfârșitul cercetării judecătorești și pusă în discuție efectiv la ultimul termen de judecată din data de 13.02.2018, potrivit disp. art. 386 C.p.p.

Astfel, s-a solicitat schimbarea încadrării juridice a faptelor cu privire la inculpatul X din infracțiunea de luare de mită, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 C.pen., rap. la art. 7 alin. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din C.pen. în infracțiunea de luare de mită în formă continuată, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 alin. 1 C.pen., rap. la art. 7 alin. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen. și art. 5 din C.pen. (5 acte materiale); din infracțiunea de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 din C. pen., rap. la art. 7 alin. 1, lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din C.pen. în infracțiunea de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 din C. pen., rap. la art. 7 alin. 1, lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din C.pen.; din infracțiunea de distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen. în distrugere de înscrisuri, prev. de art. 259 alin. 1 și 2 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen.; din infracțiunea de instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 47 din C.pen. rap. la art. 156 din Legea nr. 95/2006 republicată, în infracțiunea de instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală prev. de art. 47 din C.pen. rap. la art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată.

Cu privire la inculpatul Z s-a solicitat schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de cumpărare de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen. în infracțiunea de cumpărare de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 alin. 1 C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen.

Totodată, s-a solicitat schimbarea încadrării juridice a faptelor cu privire la inculpatul Y din infracțiunea de efectuare a unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 156 din Legea nr. 95/2006 republicată în infracțiunea de efectuare

a unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată.

Instanța constată că această cerere este întemeiată în întregime, deoarece în cuprinsul actului de sesizare a instanței s-a reținut în sarcina inculpatului X cu privire la infracțiunea de luare de mită că ar fi primit diferite foloase necuvenite, respectiv sume de bani cuprinse între 500 euro și 1500 euro cu o frecvență de 2-3 ori pe lună, amenajarea unui teren de tenis de câmp, plata unor servicii sexuale, a unor cazări hoteliere și a mai multor transporturi cu avionul în București, respectiv mai multe acte materiale, motiv pentru care se impune reținerea la încadrarea juridică și a disp. art. 35 al. 1 C.p. referitoare la forma continuată a infracțiunii, precum și precizarea alin. 1 din art. 289 C.p. care reglementează infracțiunea de luare de mită, fiind reținute 5 acte materiale raportat la obiectul material al infracțiunii reținute (sume de bani, amenajarea unui teren de tenis de câmp, plata unor servicii sexuale, a unor cazări hoteliere și a mai multor transporturi cu avionul în București).

Cu privire la cele trei infracțiuni de distrugere de înscrisuri se poate constata că organul de urmărire penală a indicat art. 242 al. 1 și 3 C.p., însă această reglementare a existat în Codul penal vechi și având în vedere că pentru toate infracțiunile reținute în sarcina inculpaților instanța va reține dispozițiile Noului Cod penal, pentru această infracțiune se vor reține dispozițiile art. 259 al. 1 și 2 Cod penal care reglementează sustragerea sau distrugerea de înscrisuri, aceasta fiind reglementarea care are corespondent în art. 242 Cod penal vechi, motiv pentru care urmează a fi schimbată încadrarea juridică a celor trei infracțiuni din art. 242 al. 1 și 3 C.p. în art. 259 al. 1 și 2 Cod penal.

Se poate observa, de asemenea, cu privire la infracțiunea de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 C.p. și art. 7 al. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000, că se impune reținerea aliniatului 1 din cadrul art. 291 Cod penal care reglementează această infracțiune, motiv pentru care instanța va dispune în acest sens.

Cu privire la infracțiunea de instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 47 C.p. rap. la art. 156 din Legea nr. 95/2006 republicată, se impune precizarea că urmare a renumerotării articolelor din Legea nr. 95/2006 în prezent această infracțiune este reglementată de art. 47 Cod penal rap. la art. 155 din Legea nr. 95/2006, astfel că instanța va dispune schimbarea încadrării juridice a fetei reținute în sarcina inculpatului X în sensul arătat mai sus, iar cu privire la inculpatul Y în forma autoratului, în aceeași manieră.

În ceea ce privește infracțiunea de cumpărare de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 C.p. reținută în sarcina inculpatului Z, se impune reținerea aliniatului 1 din cadrul art. 292 Cod penal, care reglementează infracțiunea de cumpărare de influență, astfel că instanța va dispune schimbarea încadrării juridice în sensul arătat mai sus.

Se poate observa că, cu ocazia discutării schimbării încadrării juridice a faptelor, apărătorul ales al inculpatului X a arătat că în opinia sa nu se impune schimbarea încadrării juridice a celor trei infracțiuni de sustragere sau distrugere de înscrisuri din art. 242 al. 1 și 3 C.p. în art. 259 al. 1 și 2 C.p., ci în art. 275 din Noul C.p. care se referă la sustragerea, reținerea, ascunderea ori alterarea de mijloace materiale de probă sau de înscrisuri în scopul de a împiedica aflarea adevărului într-o procedură judiciară, această infracțiune fiind cea care reflectă situația de fapt imputată inculpatului, însă această solicitare apare ca fiind nefondată întrucât infracțiunea prev. de art. 275 din Noul C.p. era prevăzută de art. 272 C.p. vechi și nu este corespondentul art. 242 al. 1 și 3 din C.p. vechi, reținută inițial în sarcina inculpatului X prin actul de sesizare a instanței, motiv pentru care instanța va respinge cererea formulată în sensul arătat mai sus

Acuzația principală adusă inculpatului X este cea de luare de mită în formă continuată, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 al. 1 C.p. rap. la art. 7 al. 1 din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 35 al. 1 C.p. și art. 5 C.p., reținându-se în sarcina acestuia că în perioada

ianuarie 2011 – septembrie 2013, în calitate de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, în mod repetat a pretins și primit diferite foloase necuvenite, respectiv sume de bani cuprinse între 500–1500 euro cu o frecvență de aproximativ 2-3 ori pe lună, amenajarea unui teren de tenis de câmp, plata unor servicii sexuale, a unor cazări hoteliere și a mai multor transporturi cu avionul în București, de la martorul denunțator D, estimate la o valoare totală de 50.000 euro în schimbul cărora și-ar fi încălcat atribuțiile de serviciu prin promisiuni de protecție judiciară a denunțatorului și a familiei sale.

Infrațiunea de luare de mită prev. de art. 289 al. 1 C.p. constă în fapta funcționarului public care direct ori indirect, pentru sine sau pentru altul, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase, în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri și se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică ori de a exercita profesia sau activitatea în executarea căreia a săvârșit fapta.

Se poate observa că fapta de luare de mită se poate realiza prin una din următoarele activități: pretinderea, primirea sau acceptarea promisiunii unor bani sau altor foloase în legătură cu îndeplinirea neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri.

O primă problemă care trebuie analizată este dacă din probele administrate în cauză rezultă că inculpatul X ar fi făcut vreo promisiune în legătură cu modul de îndeplinire a îndatoririlor sale de serviciu în beneficiul martorului denunțator D sau a familiei sale sau mai mult decât atât, să fi efectuat anumite acte potrivnice legii în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri.

Potrivit rechizitoriului, inculpatul X urma să protejeze activitatea infracțională a martorului denunțator D și să nu-și îndeplinească atribuțiile de serviciu în calitate sa de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, în sensul că acesta ar fi trebuit să ia măsuri pentru tragerea la răspundere penală a martorului denunțator implicat în activități evazioniste, ce a prejudiciat cu sume importante bugetul consolidat al statului.

Din această descriere vagă nu rezultă în concret ce activități au fost contrare legii sau care au fost activitățile de natură judiciară pe care inculpatul X trebuia să le întreprindă în legătură cu martorul denunțator D atunci când s-a aflat că acesta din urmă este cercetat penal pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală.

Din probele dosarului rezultă că inculpatul X, atunci când a aflat că unitatea de parchet al cărui prim-procuror a fost, respectiv Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, cercetează infrațiunea de evaziune fiscală care îl privea pe martorul denunțator D, nu a desfășurat nici un fel de activitate de protecție judiciară, așa cum se susține în rechizitoriu, dosarul constituit cu privire la numitul D urmându-și cursul firesc, în cauză luându-se chiar măsuri preventive.

O asemenea acuzație de protecție judiciară nu poate fi reținută pe baza materialului probator administrat în cauză întrucât acest lucru nu rezultă nici măcar din declarația martorului denunțator D, acesta inițial arătând că urmează ca inculpatul să-l protejeze, iar în fața instanței a susținut doar că inculpatul îl va anunța atunci când vor exista controale din partea organelor fiscale.

Trebuie observat faptul că din întregul material probator, în speță declarația martorului denunțator D și declarația martorului E, nu a rezultat că între inculpatul X și martorul denunțator D ar fi existat vreo înțelegere în sensul protejării judiciare a acestuia din urmă atunci când va avea probleme penale, astfel că această susținere nu a fost confirmată de probele dosarului, aspect esențial în ceea ce privește susținerea acuzației de luare de mită.

În ceea ce privește afirmația martorului denunțator D că inculpatul X urmează să îl anunțe despre controalele organelor fiscale, nici această susținere nu este probată, fiind doar afirmația

martorului D, singulară în cadrul ansamblului probatoriu, iar declarația sa dată în fața instanței a fost una care a avut un conținut uneori contradictoriu față de declarațiile anterioare, au existat o serie de inconsecvențe în ceea ce privește detaliile esențiale expuse, care au condus la aprecierea instanței că declarația acestuia este lipsită de credibilitate.

Trebuie precizat faptul că efectuarea controalelor fiscale de către ANAF nu se afla printre atribuțiile de serviciu ale inculpatului X și nu rezultă de unde putea cunoaște acesta detalii despre aspecte interne de funcționare ale unei alte instituții, ANAF, care funcționează în cadrul Ministerului Finanțelor Publice, astfel că acest aspect nici într-un caz nu poate fi reținut în cadrul elementelor constitutive ale infracțiunii de luare de mită.

S-a mai vehiculat în cadrul acuzațiilor aduse înmânarea de către X prin intermediul martorului E către martorul denunțator D, a unui articol de specialitate din domeniul evaziunii fiscale, care s-a dovedit a fi articolul „Relația ANAF – Ministerul Public ca poveste vânătoarească”, un articol apărut pe portalul www.juridice.ro, în cuprinsul căruia era tratată problematica stabilirii prejudiciului în dosarele de evaziune fiscală în lipsa unor inspecții fiscale și a unor decizii de impunere, situație care nu era incidentă în cazul martorului denunțator D, iar un asemenea articol care a apărut într-un spațiu public, accesibil oricărei persoane, chiar dacă ar fi existat în realitate nu poate reprezenta o acțiune de protecție judiciară sau vreun ajutor dat numitului D, cu atât mai mult că nu avea nici un fel de aplicabilitate practică.

În cuprinsul actului de sesizare a instanței s-a reținut că inculpatul X ar fi avut o implicare cu privire la nedeclararea căii de atac împotriva încheierii nr. 79/DL/2014 din 10.07.2014 a Tribunalului Bihor, prin care s-a revocat măsura controlului judiciar pe cauțiune la care era supus fiul denunțatorului, numitul D3, audiat în calitate de martor în prezentul dosar.

Din ansamblul probatoriului administrat în cauză (declarația martorului G3 – procuror de ședință), precum și transcrierile discuțiilor ambientale existente la dosar, rezultă fără putință de tăgadă că inculpatul X nu a avut nici un fel de implicare în nedeclararea căii de atac împotriva încheierii menționate mai sus, această decizie aparținând procurorului de caz (S – martor audiat în prezentul dosar), precum și a procurorului de ședință (martorul G3).

În legătură cu discuțiile avute de inculpatul X cu martorul denunțator D, singurul aspect dovedit prin probele dosarului, respectiv înregistrările ambientale existente la dosar, este că inculpatul X i-a spus martorului denunțator că doar avocații bine pregătiți pot să îl ajute, însă nu s-a angajat că îl va pune pe denunțator în legătură cu vreun avocat care să-l ajute în demersurile judiciare, dar acest sfat nici într-un caz nu poate fi interpretat ca fiind un ajutor dat martorului denunțator D, care a avut la data respectivă calitatea procesuală de inculpat.

Trebuie remarcat faptul că inculpatul X nu a negat că se cunoștea cu martorul denunțator D, iar această relație a debutat în cursul anului 2011, iar sesizarea penală cu privire la D a apărut în cursul anului 2013, astfel că inculpatul X nu avea ce atribuții de serviciu să încalce în legătură cu martorul D, nepunându-se problema unei protecții viitoare posibile, astfel că acest element esențial al acuzației de protecție judiciară acordată din partea inculpatului X denunțatorului D și încălcarea atribuțiilor de serviciu ce derivau din calitatea de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, nu a fost probat în prezentul dosar, astfel că infracțiunea de luare de mită în aceste condiții nu poate subzista, lipsindu-i elementul referitor la îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri.

În legătură cu dosarul constituit pe numele inculpatului D și al unor membri ai familiei sale, rezultă că în momentul în care dosarul s-a aflat în lucru la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor s-au luat măsurile de tragere la răspundere penală a făptuitorilor, s-au luat măsuri preventive iar apoi dosarul a fost declinat la DNA – Serviciul Teritorial Oradea și nu rezultă din probele administrate în cauză dacă a existat vreo activitate concretă din partea inculpatului X prin care să stopeze, să îngreuneze cursul urmăririi penale în respectivul dosar sau să îi

protejeze în vreo formă pe denunțatorul D și membrii familiei sale, care au dobândit calitatea de inculpați, și nu a creat vreun beneficiu procesual acestor persoane.

Instanța apreciază că dimpotrivă, organele de urmărire penală au luat măsurile care se impuneau la data respectivă în privința inculpaților în dosarul în care era cercetat și martorul denunțator D, și tocmai din acest motiv acest martor a fost nemulțumit, frustrat, aspect care rezultă din transcrierea convorbirilor existente între inculpatul X și martorul D, astfel că acuzația de protecție judiciară a martorului de către inculpat nu a fost dovedită în nici o formă, nepunându-se problema ca inculpatul să fi efectuat acte contrare atribuțiilor de serviciu în raport de denunțatorul D și membrii familiei sale, aceștia din urmă nebeneficiind de vreo protecție judiciară din partea inculpatului X, așa cum s-a susținut în actul de sesizare a instanței, aceste susțineri neavând la bază nici o probă.

Prima acuzație adusă inculpatului X în cadrul infracțiunii de luare de mită este referitoare la actele materiale de înmânare a sumelor de bani cuprinse între 500 și 1500 euro de către martorul denunțator D cu o frecvență de două-trei ori pe lună, în perioada 2011 – 2013.

Această acuzație s-a bazat exclusiv pe declarațiile martorului denunțator D, neexistând nici un altfel de mijloc de probă care să se coroboreze cu aceste declarații care se caracterizează prin neconcordanțe inexplicabile atât cu privire la locul înmânării sumelor de bani, cuantumul sumelor, fiind lipsite de credibilitate, motiv pentru care instanța apreciază că această acuzație (fiind considerate un act material toate activitățile referitoare la problematica remiterii sumelor de bani de către denunțatorul D către inculpatul X) este nedovedită.

S-a arătat de către martorul D că i-ar fi remis sume de bani inculpatului X la sediul societăților martorului din Oradea, [...], la Restaurantul R3 din [...], la Restaurantul S3 din Oradea sau localul Ș3 din Oradea, ca ulterior să mai declare în fața instanței că asemenea activități au avut loc și în parcări din Oradea, însă la nici una din aceste multe întâlniri (după un calcul matematic, peste 60 întâlniri) nu a fost prezentă nici o altă persoană, cu toate că într-un local este greu de imaginat să nu fi fost observați de vreo altă persoană.

Mai mult decât atât, se pune problema sursei sumelor de bani remise, întrucât conform unui calcul matematic această sumă trebuia să fie ordinul zecilor de mii de euro, martorul denunțator arătând că sumele au fost înmânate în moneda euro, nici o altă persoană neputând confirma cele susținute de martorul denunțator, susținerile acestuia apărând ca fiind necredibile cu atât mai mult că acesta nu a putut preciza datele exacte ale remiterii sumelor de bani care erau într-un cuantum foarte ridicat, totalul acestora putând chiar depăși suma de 50.000 euro vehiculată în actul de sesizare a instanței.

Un alt aspect la care instanța nu a primit un răspuns logic este faptul că în fața instanței martorul D a susținut că remitea bani inculpatului X, bani care erau scoși din casieria unității, dar în același timp martorul denunțator a afirmat că avea în permanență asupra lui 2-3000 euro, ceea ce conduce la concluzia lipsei de credibilitate a acestui martor.

Un aspect remarcabil este și faptul că, în convorbirile ambientale și telefonice purtate cu inculpatul X, denunțatorul nu aduce în discuție aspecte referitoare la sumele de bani sau alte servicii în condițiile în care asemenea referiri ar fi putut constitui probe în acuzare, motiv care conduce la ideea inexistenței unor asemenea activități ilegale.

O altă acuzație adusă inculpatului X este cea referitoare la construirea și amenajarea unui teren de tenis de câmp la locuința inculpatului, în localitatea Haieu, jud. Bihor, costul lucrărilor fiind de aproximativ 10.000 euro, lucrările de edificare fiind efectuate de către angajații martorului D, o parte din materialele folosite au fost achitate de denunțator, iar inculpatul X nu a achitat contravaloarea edificării terenului de tenis.

Indiscutabil rezultă din probele dosarului că a existat o înțelegere între inculpatul X și martorul denunțator D cu privire la construirea și amenajarea unui teren de tenis în localitatea [...], jud. Bihor, acest lucru rezultând atât din contractul de prestări servicii existent la dosarul cauzei încheiat între martorul denunțator și martora I – fosta soție a inculpatului, dar și din

declarațiile martorilor T3 (dată în cursul urmăririi penale, întrucât în fața instanței nu a putut fi audiat), F, D3 și din declarațiile inculpatului X și ale denunțatorului D, care a confirmat înțelegerea verbală intervenită între el și inculpatul X privind executarea acestei lucrări.

Se poate observa din declarația martorului D în cursul urmăririi penale că valoarea lucrării ar fi fost de aproximativ 10.000 euro, valoare diminuată prin declarația aceluiași martor în cursul judecății la 5.000 euro, iar inculpatul X, deși a confirmat că o parte din lucrările de edificare a terenului au fost executate de către angajații martorului D și o parte din materiale au fost inițial achitate de denunțator, a menționat că la finalizarea lucrării toate costurile au fost restituite martorului D, inculpatul X nedobândind foloase necuvenite de la acesta, iar o parte din materialele folosite (beton) și lucrările executate au fost achitate de către inculpat.

Trebuie precizat faptul că pe parcursul procesului penal inculpatul X a depus la dosar copii a două expertize extrajudiciare (2014, 2015, aflate la f. 60-76, vol. II dosar instanță) prin care s-a concluzionat că valoarea totală a lucrărilor de edificare a terenului de tenis este de 23.000 lei (expertiza din 2015) și faptul că au fost folosite cantități mai mici de materiale decât cele susținute de acest martor, în speță beton în loc de 63 mc doar 35,5 mc, că nu a fost folosită plasă sudată în condițiile în care martorul a susținut că s-a folosit un astfel de material, că lucrarea ar fi avut o suprafață de 200 mp cu toate că terenul de tenis are o suprafață de aproximativ 142 mp în realitate; în aceeași lucrare s-a relevat că betonul s-a turnat continuu și monolit în timp ce din avizele de însoțire a mărfii ar rezulta că betonul a fost turnat într-un interval de aproximativ 3 săptămâni.

Toate aceste aspecte conduc la ideea caracterului parțial nereal al susținerilor martorului denunțator D și un dubiu cu privire la aportul concret al acestuia în ceea ce privește valoarea reală a materialelor livrate de firmele acestuia și valoarea manoperei prestate de muncitorii angajați la societățile comerciale deținute de martorul denunțator.

În susținerea acuzațiilor aduse, organul de urmărire penală s-a bazat pe anumite înscrisuri, avize de însoțire a mărfii, situații de lucrări depuse la dosar de martorul D, însă aceste documente în opinia instanței apar necredibile atât în raport cu expertiza extrajudiciară privind terenul de tenis existentă la dosar, cât și în raport cu expertiza criminalistică extrajudiciară nr. [...] din 10.01.2018 întocmită de expertul criminalist autorizat dr. T3 din care rezultă că avizul de însoțire a mărfii identificat cu seria [...] nr. [...] a fost falsificat; semnăturile depuse pe numele U3 la rubricile delegatului de expediție a documentelor seria [...] nr. [...] și nr. [...] aparțin numitului D, iar la rubrica recepție nu au fost executate de către inculpatul X ci probabil de numitul D3, iar pe documentul [...] nr. [...] semnătura de pe numele lui O3 nu a fost executată de către titularul acesteia, fiind o imitație servilă, astfel că acuzația adusă inculpatului X nu a putut fi probată dincolo de orice dubiu.

Mai mult decât atât, în declarațiile martorilor F, F3 și D3 date în cursul urmăririi penale, aceștia precizează că inculpatul X nu a achitat sume de bani pentru edificarea terenului, pentru ca apoi în fața instanței să arate că nu cunosc cine a plătit lucrarea, existând diferențe inexplicabile cu privire la declarațiile acestora din cele două faze procesuale, motiv care a determinat procurorul de ședință să se sesizeze cu privire la săvârșirea infracțiunii de mărturie mincinoasă.

Un alt aspect care conduce la ideea că acuzația adusă inculpatului X nu se confirmă este cel relevat de martorul V3, care confirmă că el a realizat instalația electrică la cererea inculpatului X, cu toate că martorul denunțator a pretins că instalația electrică a fost realizată de angajații SC X4 SRL.

În ceea ce privește gazonul sintetic montat pe terenul de sport, cu toate că denunțatorul D a susținut că a fost achiziționat de firmele sale și montat de către angajații societății X4 SRL, martorul S2 a arătat că i-a vândut inculpatului X gazonul sintetic montat pe teren, iar din declarația notarială a numitului Y4 rezultă că acesta ar fi montat gazonul la finalul lunii iunie 2011, neavând nici o legătură cu martorul D, iar în legătură cu fileul de tenis, inculpatul X a

confirmat că a achiziționat acest fileu de la martorul D, dar din declarația inculpatului a rezultat că acesta a achitat contravaloarea fileului de tenis, invocând un extras de cont în acest sens.

Se poate observa că la dosarul cauzei există un contract de prestări servicii încheiat între martorul denunțator D și I, fosta soție a inculpatului X, precum și o chitanță emisă de societatea martorului denunțator pentru suma de 5.000 lei, despre care martora I a afirmat că nu are cunoștință de acestea, ea negând încheierea unui astfel de contract, însă această afirmație făcută în cursul urmăririi penale trebuie primită cu rezerve întrucât a intervenit divorțul dintre cei doi, fiind evidentă o situație conflictuală cu privire la anumite aspecte, inclusiv de natură materială, acest lucru rezultând că martora a depus o plângere penală împotriva inculpatului pentru infracțiuni contra familiei.

În aceste condiții, instanța coroborând întreaga probațiune, apreciază că acuzația referitoare la edificarea și amenajarea unui teren de tenis la domiciliul inculpatului X din localitatea [...], jud. Bihor, fără a plăti contravaloarea lucrărilor și a materialelor folosite, nu a fost dovedită dincolo de orice dubiu întrucât pe parcursul procesului penal în fața instanței probele pe care s-a bazat acuzația au fost demontate sau martorii pe declarațiile cărora a fost susținută acuzația au făcut afirmații contradictorii, astfel că instanța nu a putut da credibilitate acestora, asemenea inadvertențe majore nefiind permise atunci când se încearcă dovedirea unei acuzații atât de grave, motiv pentru care instanța apreciază ca fiind validă suma de 5.000 lei, menționată în contractul de prestări servicii încheiat între martorul denunțator D și martora I Corina.

În ipoteza în care această valoare ar fi fost depășită (cu toate că nu s-a dovedit cu certitudine acest lucru), infracțiunea de luare de mită nu putea subzista în condițiile în care nu s-a putut dovedi faptul că inculpatul X nu a promis nici un fel de protecție judiciară martorului denunțator D sau familiei sale, acest lucru rezultând în mod evident din declarația denunțatorului dată în fața instanței, care a subliniat că nu a primit nici un fel de ajutor în ceea ce privește dosarul său de evaziune fiscală, care a fost instrumentat la un moment dat de către Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor și inculpatul nu a făcut nici un fel de demers în sensul favorizării acestuia cu ocazia instrumentării dosarului la această unitate de parchet, neexistând nici un fel de încălcare a atribuțiilor de serviciu reglementate de lege.

Al treilea act material al acuzației de luare de mită îl constituie plata unor bilete de avion de către denunțatorul D, care ar fi fost folosite de inculpatul X pe direcția Oradea – București și retur, când a participat la concursurile de la București pentru funcția de prim-procuror.

Această acuzație nu a fost dovedită prin probele dosarului, neexistând nici un înscris care să fi dovedit acest lucru, cu toate că ar fi fost mijlocul cel mai facil, întrucât din adresele M SA rezultă că inculpatul X la data de 09.11.2012, 01.12.2012 și 02.12.2012 s-a aflat ca pasager la bordul aeronavelor, dar nu a rezultat că martorul D ar fi achitat contravaloarea biletelor.

Se poate observa că denunțatorul D într-o primă fază susține că ar fi cumpărat 7-8 bilete de avion în toamna anului 2012 pentru inculpatul X, pentru ca apoi în fața instanței să precizeze că a cumpărat doar 3-4 bilete, motiv pentru care apare ca fiind necredibilă declarația acestuia, ca de altfel și a martorului N care abia în declarația din fața instanței a amintit de posibilitatea că ar fi plătit la Oradea două bilete de avion pentru inculpat, care ar fi fost facturate pe firma lui D, însă aceste facturi nu au fost prezentate instanței.

În acest context, instanța apreciază că este posibil ca inculpatul X să fi rezervat bilete de avion de la biroul firmelor denunțatorului D, având în vedere relația de amicitie existentă între cei doi la un moment dat, însă nu s-a dovedit cu nici un mijloc de probă că aceste bilete de avion, folosite de inculpatul X, ar fi fost plătite prin firmele martorului D, iar inculpatul X să fi realizat un folos necuvenit din partea acestuia, reprezentând costul biletelor de avion.

O altă componentă a acuzației de luare de mită de care este acuzat inculpatul X este aceea că ar fi beneficiat de servicii de cazare la Z4 București și Hotel A4 București, iar contravaloarea

serviciilor hoteliere ar fi fost achitată de către martorul denunțator D, iar în sprijinul acestei acuzații au fost invocate mărturiile numiților D, N, B4, precum și probe cu înscrisuri.

Această acuzație nu a fost dovedită prin mijloacele de probă administrate dincolo de orice dubiu, întrucât din facturile depuse la dosarul de urmărire penală rezultă că serviciile hoteliere de la Z4 București au fost facturate pe numele altei persoane, X din localitatea Iași, care a fost audiat în calitate de martor și a confirmat faptul că el a fost beneficiarul serviciilor hoteliere la care se refereau înscrisurile în cauză.

Sușinerile martorului denunțator D și ale martorului N (șoferul martorului denunțator) în acest sens, nu se coroborează cu alte mijloace de probă întrucât din celelalte facturi ridicate de organul de urmărire penală și aflate la dosarul de urmărire penală, rezultă că beneficiarul serviciilor hoteliere nu a fost numitul X, numele acestuia nefigurând la rubrica delegat, ci alte persoane, neputându-se trage concluzia că inculpatul X s-ar fi cazat în perioada indicată de martorul denunțator, pe cheltuiala acestuia din urmă, motiv pentru care instanța apreciază că această susținere nu este veridică.

În același sens a fost audiată martora B4, director al Z4 București, care a arătat faptul că nu îl cunoaște pe numitul X și nici nu știe ca acesta să fi fost cazat la unitatea hotelieră menționată, motiv pentru care susținerile martorilor D dar și N sunt apreciate de către instanță ca fiind lipsite de credibilitate, în condițiile în care starea de fapt susținută de aceștia trebuia să fie confirmată indiscutabil prin înscrisurile ridicate de la unitatea hotelieră unde ar fi fost cazat inculpatul X, întrucât în asemenea situații se întocmesc facturi fiscale pe numele beneficiarului și se eliberează chitanță solicitantului serviciului de cazare.

În aceste condiții, instanța apreciază că acuzația referitoare la faptul că inculpatul X a beneficiat de servicii de cazare în București, la Z4 și Hotelul A4, plătite de martorul denunțator D, nu a fost confirmată prin mijloacele de probă administrate, cu atât mai mult că singurii martori care susțin acuzația sunt martorii D și N, ale căror declarații însă sunt apreciate ca fiind lipsite de credibilitate raportat la modul în care aceștia au dat declarații în fața instanței, existând o serie de inadvertențe nepermise în conținutul declarațiilor acestora și aspecte pe care nu le-au putut explica într-o modalitate logică, astfel că instanța concluzionează că această faptă nu există.

În cadrul infracțiunii de luare de mită, ultima acuzație cu privire la inculpatul X este aceea că inculpatul ar fi beneficiat de serviciile sexuale ale unor prostituate, servicii care ar fi fost achitate de către denunțatorul D, iar organul de urmărire penală, în afară de declarația martorului denunțator D, s-a bazat pe declarațiile martorilor F3, N, G, C4, Ș1, D4 și I1, precum și pe procesele verbale de redare a discuțiilor purtate telefonic sau în mediul ambiantal.

Nici această acuzație nu a fost dovedită cu claritate prin mijloacele de probă administrate, cu toate că este indiscutabil că inculpatul X s-a întâlnit cu diferite persoane de sex feminin, însă nu a rezultat faptul că acestea ar fi fost prostituate, iar dacă au existat relații între inculpatul X cu acestea, martorul denunțator D să fi plătit serviciile prestate.

În acest sens se poate observa că martora Ș1 a arătat în mod expres în fața instanței că nu îl cunoaște pe inculpatul X și nu s-a întâlnit niciodată cu acesta, această martoră fiind audiată în legătură cu prestarea unor servicii sexuale către inculpat, în condițiile în care martora este din București, rezultând și faptul că martorii D și N i-au solicitat să dea o declarație cu referire la inculpatul X în anul 2014.

Cu ocazia audierii martorelor C4 și D4 a rezultat că într-adevăr acestea s-au întâlnit cu inculpatul X și l-au cunoscut prin intermediul martorului D în perioada ulterioară divorțului, însă nu s-a pus problema întreținerii unor relații sexuale cu acestea, pentru care martorul D să fi plătit vreo sumă de bani, motiv pentru care susținerea organului de urmărire penală nu poate fi apreciată ca fiind sustenabilă.

Martora II a susținut faptul că s-ar fi întâlnit cu inculpatul X, că ar fi întreținut relații sexuale la domiciliul inculpatului, însă declarația acestei martore a fost apreciată de instanță ca fiind lipsită de credibilitate raportat la modul în care a dat declarații în fața instanței, caracterizate de contradicții nepermise care fac ca declarația acesteia să fie apreciată de instanță ca fiind lipsită de sinceritate.

Nici declarațiile martorului N, audiat în cauză, nu au putut fi luate în calcul pentru susținerea acuzației raportat la numeroasele contradicții existente în declarațiile acestuia inclusiv în ceea ce privește această acuzație adusă inculpatului X, cu atât mai mult că acest martor are o relație apropiată cu martorul denunțator D, inițial fiind șoferul acestuia iar apoi colaborator în activitățile comerciale cu acesta.

Nu poate fi trecută cu vederea nici declarația notarială depusă la dosar de numitul O4 (propus ca martor de către inculpat), care a arătat că martorul N într-o discuție purtată cu acesta ar fi afirmat că a dat declarații mincinoase întrucât a fost recompensat de numitul D cu un autoturism și a fost cooptat în anul 2015 în afacerile acestuia, că nu îl cunoaște pe inculpatul X iar dacă îl cunoaște, l-a văzut cel mult o dată.

Instanța nu poate să se bazeze nici pe mărturia numitului G, raportat la modul în care acesta a făcut declarația în fața instanței de fond, întrucât și această declarație apare ca fiind necredibilă raportat la faptul că acest martor este un apropiat al denunțatorului D, el practic acceptând să dea declarații despre pretenziile servicii sexuale la solicitarea martorului denunțator, acesta din urmă chiar participând la audierea sa la organul de urmărire penală, astfel că această declarație nu poate constitui o piatră de temelie la dovedirea acuzațiilor aduse inculpatului.

Mai mult decât atât, s-a depus la dosarul cauzei o declarație notarială a numitului P4 (propus ca martor de către inculpat), prin care a arătat că în anul 2015 s-a întâlnit de mai multe ori cu G, care a afirmat că regretă că a trebuit să dea declarație mincinoasă cu privire la inculpatul X, însă a procedat în acest mod deoarece avea nevoie de sprijin material.

Cu privire la declarația martorului F3, fiul martorului denunțator D, care viza în principal presupusele servicii sexuale oferite inculpatului X, trebuie remarcat faptul că există o diferență impresionantă între modul în care a făcut declarația în fața organului de urmărire penală, unde a arătat că a dus-o pe martora II pentru a se întâlni cu inculpatul X de 11 ori și de fiecare dată tatăl său îi înmâna bani pe care îi dădea martorei II, că ar mai fi dus și alte persoane la inculpat; în schimb în fața instanței a susținut faptul că ar fi dus-o pe II doar o singură dată la inculpat, că nu cunoaște aspecte legate de plată, că nu a primit și nu a înmânat bani către II și că nu a dus și plătit alte femei pentru inculpat, astfel că în mod evident declarația acestui martor nu poate constitui o probă de vinovăție, întrucât este inexplicabilă nemenținerea susținerilor date în fața procurorului în fața instanței, unde mărturia se depune în condiții de oralitate, publicitate și contradictorialitate.

Verificând multiplele procese-verbale de redare a convorbirilor telefonice și ambientale existente la dosar, dar și cuprinsul rechizitoriului, purtate de inculpatul X cu martorul denunțator D, nu rezultă nici un aspect legat de prestarea unor servicii de care ar fi beneficiat inculpatul X sau de plata unor astfel de servicii, în modalitatea descrisă în rechizitoriu, iar procesele-verbale de redare a convorbirilor telefonice și ambientale dintre martorul denunțator D și martorul G nu pot constitui probe de vinovăție.

În concluzie, instanța constată că infracțiunea de luare de mită reținută în sarcina inculpatului X cu cele cinci acte materiale mai sus analizate, nu a fost confirmată prin mijloacele de probă de la dosar întrucât cu ocazia administrării probelor în fața instanței, o serie de martori importanți ai acuzării și-au modificat consistent declarațiile, o parte din martori au făcut declarații caracterizate prin neconcordanțe, inconsecvențe inexplicabile, explicații fără a exista o logică elementară, motiv pentru care instanța nu le-a considerat ca fiind probe de vinovăție, fiind de menționat că declarația martorului D trebuie privită cu rezerve și din

perspectiva faptului că acesta avea un interes puternic în demersul privind formularea denunțului, acesta beneficiind ca urmare a acestui denunț formulat împotriva inculpatului X, de înjumătățirea limitelor de pedeapsă în cazul în care va fi găsit vinovat în dosarul de evaziune fiscală care este instrumentat în prezent de DNA Oradea, prejudiciul vehiculat în acest dosar fiind deosebit de ridicat.

Pe de altă parte, au fost depuse probe noi care au demontat acuzațiile aduse, instanța ajungând la concluzia că faptele reclamate cu privire la infracțiunea de luare de mită nu există, aceasta nefiind dovedită dincolo de orice dubiu, fiind incidente disp. art. 16 al. 1 lit. a C.p.p., motiv pentru care instanța urmează să dispună achitarea inculpatului X pentru această infracțiune.

Inculpatul X a mai fost acuzat de trei infracțiuni de abuz în serviciu, trei infracțiuni de distrugere de înscrisuri și trei infracțiuni de favorizare a făptuitorului, susținându-se că în perioada iunie – septembrie 2009 a distrus rechizitoriul din 10.06.2009 emis în dosarul nr. [...] /P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, întocmit de procurorul S, după care a dispus scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului R; în perioada iulie 2010 – ianuarie 2011 a distrus rechizitoriul întocmit în dosarul nr. [...] /P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, întocmit de procurorul Ș, iar în cursul anului 2009 a rupt rechizitoriul întocmit la 11.08.2009 în dosarul nr. [...] /P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, întocmit de procurorul Y1 privind pe învinuitul Z1.

Acuzația a fost întemeiată în principal pe declarațiile martorilor Ș, V, S, Y1, G3, toți procurori, respectiv H3 – grefier în cadrul unității de parchet, însă din toate probele administrate în cauză nu a rezultat cu certitudine că ar fi avut loc faptele de distrugere a celor trei rechizitorii în modul în care s-a susținut în actul de sesizare a instanței, că asemenea fapte ar fi fost săvârșite de inculpat, motiv pentru care acuzația adusă inculpatului în acest sens cu privire la cele nouă infracțiuni reținute în sarcina sa pe această componentă a acuzației, au rămas doar la stadiul de suspiciuni, faptele nefiind probate dincolo de orice dubiu, așa cum prevăd exigențele art. 4 din Codul de procedură penală, prezumția de nevinovăție neputând fi răsturnată în speța de față.

Cu privire la infracțiunea de distrugere, abuz în serviciu și favorizarea făptuitorului legate de dosarul nr. [...] /P/2008, s-a susținut că ar fi intervenit prescripția generală a răspunderii penale la data de 15.09.2014, însă în esență s-a solicitat achitarea inculpatului pentru infracțiunile reținute, motiv pentru care instanța nu va analiza această instituție juridică întrucât în opinia sa sunt incidente disp. art. 18 C.p.p. referitoare la continuarea procesului penal, iar în aceste condiții instanța se pronunță pe fondul acuzației, această excepție nefiind invocată pe parcursul judecării în fața instanței și pusă în discuția părților, făcându-se vorbire doar pe parcursul concluziilor pe fond.

În legătură cu distrugerea rechizitoriului menționat mai sus, trebuie precizat că nici un martor nu a putut confirma, în afară de martorul S care a susținut că a întocmit rechizitoriul în cauză, că acest înscris a existat, a fost întocmit într-o formă finală cu toate semnăturile necesare și că a fost predat la grefa unității de parchet, respectiv prim grefierului sau grefierului desemnat în acest sens, sub semnătură în condica pentru evidența lucrărilor, potrivit dispozițiilor din Regulamentul de ordine interioară a parchetelor, neputând fi avute în vedere înscrisuri olografe despre care s-a afirmat că ar reprezenta o evidență personală sau predarea dosarului „pe încredere”, declarațiile martorului neputând reprezenta o probă care să conducă la dovedirea în primul rând a existenței rechizitoriului întocmit de acesta.

De altfel, martorul S nu a confirmat că acest rechizitoriu ar fi fost distrus iar ceilalți martori audiați în acest sens, de asemenea, nu au putut susține o asemenea stare de fapt, cu atât mai mult că actul de sesizare a instanței în dosarul nr. [...] /P/2008 să fi fost distrus de către inculpatul X, care la acea vreme avea calitatea de prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

Examinând declarația martorului G3 dată în fața instanței, rezultă că martorul S a fost procuror stagiar la data întocmirii presupusului rechizitoriu în dosarul nr. [...]P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, iar în aceste condiții instanța constată că pentru a fi existat un rechizitoriu valid, acesta trebuia să fie contrasemnat de procurorul coordonator, respectiv martorul G3, însă acesta nu își amintește despre dosarul în cauză.

În lipsa probelor care să confirme o acțiune de distrugere în orice modalitate a rechizitoriului din dosarul nr. [...]P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, despre care se susține că ar fi fost întocmit de procurorul S la 16.09.2009, conduce la ideea că această faptă nu există, fiind incidente disp. art. 16 al. 1 lit. a C.p.p., întrucât infracțiunea prev. de art. 259 al. 1 și 2 C.p. constă în sustragerea ori distrugerea unui înscris care se află în păstrarea ori în deținerea unei persoane dintre cele prevăzute de art. 176 sau art. 175 al. 2 Cod penal, în speță de față fiind vorba de o faptă săvârșită de un funcționar public în exercitarea atribuțiilor de serviciu, când limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.

În condițiile în care fapta de sustragere sau distrugere de înscrisuri prev. de art. 259 al. 1 și 2 C.p. nu există, instanța nu va putea reține nici infracțiunile de abuz în serviciu prev. de art. 13 ind. 2 din Legea nr. 78/2000 cu referire la art. 297 al. 1 C.p. cu aplic. art. 5 C.p. și favorizarea făptuitorului prev. de art. 269 al. 1 C.p. cu aplic. art. 5 C.p., întrucât premisa existenței acestor două infracțiuni este ca infracțiunea de sustragere sau distrugere de înscrisuri să fie dovedită pe deplin.

Infracțiunea prev. de art. 297 al. 1 C.p., respectiv de abuz în serviciu, constă în fapta funcționarului public care în exercitarea atribuțiilor de serviciu nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau juridice, iar o asemenea infracțiune nu poate fi reținută în sarcina inculpatului X, din moment ce nu a putut fi dovedită sustragerea sau distrugerea actului de sesizare a instanței de către inculpat în dosarul nr. [...]P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, această infracțiune neexistând, fiind incidente disp. art. 16 al. 1 lit. a C.p.p. și cu privire la această infracțiune.

Cu privire la infracțiunea de favorizare a făptuitorului prev. de art. 269 al. 1 C.p., care prevede că această infracțiune constă în ajutorul dat făptuitorului în scopul împiedicării sau îngreunării cercetărilor într-o cauză penală, tragerii la răspundere penală, executării unei pedepse sau măsuri privative de libertate, instanța constată că această infracțiune nu poate fi reținută în sarcina inculpatului întrucât prin lipsa dovedirii unei acțiuni de sustragere sau distrugere a rechizitoriului de către inculpatul X în dosarul nr. [...]P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, nu poate fi reținut ajutorul dat unei persoane care a comis o faptă prevăzută de legea penală, în speță fiind vorba de învinuitul R cu privire la care inculpatul a dispus o soluție de scoatere de sub urmărire penală, această infracțiune neexistând, fiind incidente disp. art. 16 al. 1 lit. a C.p.p. și cu privire la această infracțiune.

Cu privire la infracțiunea de distrugere, abuz în serviciu și favorizarea făptuitorului legate de dosarul nr. [...]P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, instanța constată că aceste acuzații nu au fost dovedite prin mijloacele de probă administrate în cauză.

S-a susținut faptul că acest rechizitoriu ar fi fost întocmit de procurorul Ș și s-a referit la învinuții T, Ț și U, însă nu există nici o probă concludentă că acest act ar fi existat în materialitatea lui în formă finală, cu semnăturile necesare și cu exemplarele necesare, cu atât mai puțin că un asemenea document valabil ar fi fost distrus în vreo formă de inculpatul X.

Din declarația martorului Ș, procurorul care ar fi întocmit rechizitoriul în cauză, nu rezultă varianta acuzării, că acest rechizitoriu ar fi fost distrus de către inculpat și nici nu a putut dovedi cu alte elemente clare că rechizitoriul întocmit ar fi existat și ar fi fost predat la grefa unității de parchet conform Regulamentului de ordine interioară a parchetelor, și s-a susținut de mai mulți martori (H3, Y1 și V) că toate soluțiile au fost salvate în memoria calculatorului.

Referitor la declarația martorului V care a soluționat dosarul nr. [...] /P/2008 prin trimiterea în judecată a inculpaților E4, Ț și U, instanța constată că acesta a declarat că inculpatul X i-ar fi cerut acordul înainte de repartizarea acestui dosar, ocazie cu care a existat o discuție între cei doi, prilej cu care inculpatul ar fi rupt un rechizitoriu, însă din această declarație nu rezultă dacă acele înscrisuri pe care le-a rupt inculpatul X au fost rechizitoriul întocmit în dosar, dacă ele au conținut toate semnăturile necesare pentru a fi considerate valabile, dacă au fost întocmite în numărul necesar de exemplare sau dacă a fost doar o ciornă, respectiv un act fără semnificație juridică.

În aceste condiții, instanța apreciază că nu au putut fi dovedite prin mijloacele administrate în cauză, în primul rând existența rechizitoriului în dosarul nr. [...] /P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, dar nici faptul că s-a distrus un rechizitoriu valid, fapt care conduce la ideea că infracțiunea de sustragere sau de distrugere de înscrisuri, prev. de art. 259 al. 1 și 2 C.p. nu există, motiv pentru care urmează ca instanța să dispună achitarea inculpatului pentru această infracțiune în temeiul art. 16 al. 1 lit. a C.p.p.

În condițiile în care fapta de sustragere sau distrugere de înscrisuri prev. de art. 259 al. 1 și 2 C.p. nu există, instanța nu va putea reține nici infracțiunile de abuz în serviciu prev. de art. 13 ind. 2 din Legea nr. 78/2000 cu referire la art. 297 al. 1 C.p. cu aplic. art. 5 C.p. și favorizarea făptuitorului prev. de art. 269 al. 1 C.p. cu aplic. art. 5 C.p., întrucât premisa existenței acestor două infracțiuni este ca infracțiunea de sustragere sau distrugere de înscrisuri să fie dovedită pe deplin.

Infracțiunea prev. de art. 297 al. 1 C.p., respectiv de abuz în serviciu, constă în fapta funcționarului public care în exercitarea atribuțiilor de serviciu nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau juridice, iar o asemenea infracțiune nu poate fi reținută în sarcina inculpatului X, din moment ce nu a putut fi dovedită sustragerea sau distrugerea actului de sesizare a instanței de către inculpat în dosarul nr. [...] /P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, această infracțiune neexistând, fiind incidente disp. art. 16 al. 1 lit. a C.p.p. și cu privire la această infracțiune.

Cu privire la infracțiunea de favorizare a infractorului prev. de art. 269 al. 1 C.p., care prevede că această infracțiune constă în ajutorul dat făptuitorului în scopul împiedicării sau îngreunării cercetărilor într-o cauză penală, tragerii la răspundere penală, executării unei pedepse sau măsuri privative de libertate, instanța constată că această infracțiune nu poate fi reținută în sarcina inculpatului întrucât prin lipsa dovedirii unei acțiuni de sustragere sau distrugere a rechizitoriului de către inculpatul X în dosarul nr. [...] /P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, nu poate fi reținut ajutorul dat unei persoane care a comis o faptă prevăzută de legea penală, în speță fiind vorba de inculpații E4, Ț și U care au fost trimiși în judecată și condamnați de către instanță, astfel că nici nu se poate vorbi de vreo întrerupere a cursului justiției în dosarul respectiv, fiind incidente disp. art. 16 al. 1 lit. a C.p.p. și cu privire la această infracțiune.

Cu privire la infracțiunea de distrugere, abuz în serviciu și favorizarea făptuitorului legate de dosarul nr. [...] /P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, instanța constată că aceste acuzații nu au fost dovedite prin mijloacele de probă administrate în cauză.

S-a susținut faptul că acest rechizitoriu ar fi fost întocmit de procurorul Y1 și s-a referit la învinuitul Z1, însă nu există nici o probă concludentă că acest act ar fi existat în materialitatea lui în formă finală, cu semnăturile necesare și cu exemplarele necesare, cu atât mai puțin că un asemenea document valabil ar fi fost distrus în vreo formă de inculpatul X.

Din declarația martorului Y1, procurorul care ar fi întocmit rechizitoriul în cauză, nu rezultă varianta acuzării, că acest rechizitoriu ar fi fost distrus de către inculpat, martorul arătând doar că a dactilografiat singur rechizitoriul, l-a printat, semnat și predat la grefa unității de parchet, însă nu are cunoștință de modul în care s-a schimbat soluția, respectiv cum s-a ajuns ca în

aceiași dosar, după trimiterea în judecată a inculpatului Z1, un alt procuror să dispună o soluție de netrimitere în judecată.

În această situație trebuie remarcată o împrejurare specială, respectiv faptul că martorul Y1 a fost procuror stagiar la data respectivă, iar pentru ca lucrarea întocmită de acesta să fie valabilă din punct de vedere juridic, trebuia să fie contrasemnată de procurorul coordonator, acesta fiind chiar inculpatul X, iar din declarația acestuia nu a rezultat că ar fi contrasemnat acest rechizitoriu.

În speța de față trebuie avută în vedere declarația procurorului Ș care a dispus o sancțiune cu caracter administrativ învinuitului Z1, că inculpatul X nu i-a sugerat și nu i-a indicat nici o soluție în dosarul respectiv.

În aceste condiții, instanța apreciază că nu au putut fi dovedite prin mijloacele administrate în cauză, în primul rând existența rechizitoriului valid în dosarul nr. [...] /P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea (fiind nerelevant faptul că s-a depus la dosarul cauzei un rechizitoriu printat în acel dosar de către martorul Y1 din memoria calculatorului sau de pe un suport optic privat) și nici distrugerea acestuia de către inculpatul X (pentru a exista această infracțiune existând condiția ca inculpatul să fi sustras sau distrus un înscris valabil, existent, în formă finală care să conțină toate semnăturile necesare inclusiv a procurorului coordonator care era tocmai inculpatul X), fapt care conduce la ideea că infracțiunea de sustragere sau de distrugere de înscrisuri, prev. de art. 259 al. 1 și 2 C.p. nu există, motiv pentru care urmează ca instanța să dispună achitarea inculpatului pentru această infracțiune în temeiul art. 16 al. 1 lit. a C.p.p.

În condițiile în care fapta de sustragere sau distrugere de înscrisuri prev. de art. 259 al. 1 și 2 C.p. nu există, instanța nu va putea reține nici infracțiunile de abuz în serviciu prev. de art. 13 ind. 2 din Legea nr. 78/2000 cu referire la art. 297 al. 1 C.p. cu aplic. art. 5 C.p. și favorizarea făptuitorului prev. de art. 269 al. 1 C.p. cu aplic. art. 5 C.p., întrucât premisa existenței acestor două infracțiuni este ca infracțiunea de sustragere sau distrugere de înscrisuri să fie dovedită pe deplin.

Infracțiunea prev. de art. 297 al. 1 C.p., respectiv de abuz în serviciu, constă în fapta funcționarului public care în exercitarea atribuțiilor de serviciu nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau juridice, iar o asemenea infracțiune nu poate fi reținută în sarcina inculpatului X, din moment ce nu a putut fi dovedită sustragerea sau distrugerea actului valabil de sesizare a instanței de către inculpat în dosarul nr. [...] /P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, această infracțiune neexistând, fiind incidente disp. art. 16 al. 1 lit. a C.p.p. și cu privire la această infracțiune.

Cu privire la infracțiunea de favorizare a infractorului prev. de art. 269 al. 1 C.p., care prevede că această infracțiune constă în ajutorul dat făptuitorului în scopul împiedicării sau îngreunării cercetărilor într-o cauză penală, tragerii la răspundere penală, executării unei pedepse sau măsuri privative de libertate, instanța constată că această infracțiune nu poate fi reținută în sarcina inculpatului întrucât prin lipsa dovedirii unei acțiuni de sustragere sau distrugere a rechizitoriului de către inculpatul X în dosarul nr. [...] /P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, nu poate fi reținut ajutorul dat unei persoane care a comis o faptă prevăzută de legea penală, în speță fiind vorba de învinuitul Z1, fiind incidente disp. art. 16 al. 1 lit. a C.p.p. și cu privire la această infracțiune.

Instanța constată în legătură cu cele două infracțiuni reținute în sarcina inculpatului X, analizate mai sus, că practic nu există mobilul pentru care ar fi comis aceste infracțiuni, în condițiile în care prin prisma funcției pe care o ocupa, respectiv de prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, a avut posibilitatea să infirme rechizitoriile pe care le considera ca fiind neconforme cu normele legale, una din sarcinile de serviciu ale acestuia constând în verificarea legalității și temeiniciei actelor de sesizare a instanței, fără să

recurgă la vreo faptă de distrugere a unor asemenea înscrisuri, în condițiile în care avea la îndemână instrumente legale pentru ineficientizarea unui act de sesizare a instanței întocmit în mod nelegal, netemeinic.

În concluzie, în raport cu cele două infracțiuni analizate mai sus, instanța apreciază că acestea nu există, fiind incidente disp. art. 16 al. 1 lit. a C.p.p., urmând a dispune achitarea inculpatului X pentru aceste infracțiuni, prezumția de nevinovăție nefiind răsturnată cu privire la aceste infracțiuni, acuzațiile rămânând doar în stadiul suspiciunilor, și nu au fost dovedite prin mijloacele de probă administrate dincolo de orice dubiu acuzele aduse prin actul de sesizare a instanței.

O altă infracțiune reținută în sarcina inculpatului X este cea de trafic de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 al. 1 C.p. rap. la art. 7 al. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 5 C.p., reținându-se în sarcina sa că în cursul anului 2011, în calitate sa de prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor a perceput foloase necuvenite, respectiv un autoturism marca [...] în valoare de 26.900 euro de la inculpatul Z, în schimbul intervenției la prim procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria Beiuș, numitul H1, în ceea ce privește soluționarea dosarelor deschise pe numele inculpatului Z.

Această infracțiune reținută în sarcina inculpatului X, va fi analizată împreună cu infracțiunea de cumpărare de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 al. 1 C.p. cu aplic. art. 5 C.p. reținută în sarcina inculpatului Z, acesta fiind acuzat că a oferit și a remis un autoturism marca [...] achiziționat din Germania cu suma de 26.900 euro, inculpatului X, pentru ca acesta să intervină la prim procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria Beiuș, numitul H1, în ceea ce privește soluționarea dosarelor penale pe care le avea inculpatul Z pe rolul acestui parchet.

În susținerea acestor acuzații, organul de urmărire penală s-a bazat pe declarațiile martorilor E1 – procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Beiuș, F1 și N1, respectiv F4.

Infracțiunea de trafic de influență prev. de art. 291 al. 1 C.p. constă în pretinderea, primirea ori acceptarea promisiunii de bani sau alte foloase, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, săvârșită de către o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public și care promite că îl va determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri.

Infracțiunea de cumpărare de influență prev. de art. 292 al. 1 C.p. constă în promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase, pentru sine sau pentru altul, direct ori indirect, unei persoane care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public, pentru a-l determina pe acesta pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri.

Ca urmare a analizării materialului probator referitor la cele două infracțiuni prezentate mai sus, instanța constată că acestea nu subzistă întrucât sunt incidente disp. art. 16 al. 1 lit. b C.p.p., având în vedere următoarele considerente.

Din actele și lucrările dosarului, în principal din probele cu înscrisuri, declarația martorei C3 – soția inculpatului Z, declarațiile inculpaților Z și X, a rezultat că între cele două familii a existat o relație de prietenie mai veche iar între timp, în cursul anului 2011, între inculpatul X și martora I a intervenit divorțul, iar între cele două familii a intervenit o înțelegere cu privire la faptul ca familia G4 să achiziționeze un autoturism care să fie folosit de numita I, mașină care urma să fie achitată atât de aceasta din urmă cât și cu sprijinul inculpatului X.

Din probele dosarului, înscrisuri, respectiv declarațiile martorilor G1 și M1, C3 și F4, dar și declarațiile inculpaților Z și X, a rezultat că autoturismul [...] marca [...] a fost cumpărat în luna mai 2011, fiind dat în folosința numitei I, prețul fiind achitat prin virament bancar de

societatea deținută de soții G4, inițial mașina fiind preluată la venirea din Germania de către inculpatul X, care s-a și ocupat de procedurile de înmatriculare.

Acuzarea a susținut că acest autoturism reprezintă un folos necuvenit primit de inculpatul X într-o formă mascată, contractul de vânzare-cumpărare cu firma deținută de soții G4 fiind un act simulat, iar autoturismul a fost oferit de inculpatul Z în vederea intervenției inculpatului X la prim procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria Beiuș, numitul H1.

Această teză prezentată de acuzare nu a putut fi dovedită prin mijloacele de probă administrate în cauză, din mai multe perspective.

O primă chestiune care se impune a fi subliniată este aceea că între inculpații X și Z nu a existat (nu a fost dovedită) nici o înțelegere cu privire la intervenția inculpatului X la prim procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria Beiuș, numitul H1 în legătură cu dosarele pe care le-ar fi avut pe rol inculpatul Z, singurii care puteau să confirme asemenea elemente ar fi fost membrii familiei G4, respectiv procurorii E1 care a avut spre instrumentare cele trei cauze pe care le-a avut la un moment dat inculpatul Z pe rolul Parchetului de pe lângă Judecătoria Beiuș, precum și prim procurorul acestei unități, numitul H1, însă nici unul dintre aceștia nu a menționat o asemenea situație.

În aceste condiții, în lipsa acestui element esențial, respectiv existența unei înțelegeri frauduloase între inculpații X și Z cu privire la intervenția inculpatului X la prim procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria Beiuș, numitul H1, în vederea soluționării unor cauze penale privindu-l pe inculpatul Z, instanța constată că nu se mai poate vorbi de existența infracțiunii de trafic de influență sau cumpărare de influență.

Din mărturia numitei E1 a rezultat că a ascultat anumite interceptări telefonice ale unor discuții care ar fi avut loc între cei doi inculpați, însă din conținutul acestora a rezultat doar că există o relație de prietenie între cei doi, dar nu și alte aspecte legate în concret de modul de soluționare al vreunei cauze penale.

De asemenea, martorul H1 a arătat în fața instanței că inculpatul X nu i-a cerut niciodată să intervină pentru soluționarea într-un anumit fel a cauzei privind pe inculpatul Z sau pentru a face vreun act care să-l favorizeze pe acesta.

Un element extrem de important, inclusiv de logică, este acela că dosarele au fost deschise pe numele inculpatului Z la Parchetul de pe lângă Judecătoria Beiuș în luna noiembrie 2011 (dosarul penal nr. [...] /P/2011), reținându-se că faptele ar fi fost comise în seara zilei de 7 noiembrie 2011, iar în final s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a numitului Z pentru infracțiunea de tănuire cu privire la furtul de material lemnos, celelalte două dosare formându-se în anul 2013 (dosarele nr. [...] /P/2013 și nr. [...] /P/2013), în condițiile în care autoturismul [...] a fost cumpărat și adus în România în luna mai 2011, deci cu aproximativ 6 luni înainte de a fi comisă prima faptă reținută în sarcina inculpatului Z, astfel că o asemenea înțelegere precum cea descrisă în actul de sesizare a instanței nu putea exista la acea dată.

Prin declarațiile de martor ale numiților N1 și F1 acuzarea a încercat să inducă ideea că inculpatul X i-a oferit o protecție pe plan local inculpatului Z, iar în această modalitate acest din urmă inculpat ar fi avut posibilitatea să-și dezvolte afacerile într-o manieră înfloritoare, inclusiv cu primăriile din zona de domiciliu a acestui inculpat.

Declarațiile acestui martor în primul rând sunt total necredibile, întrucât martorul N1 în fața instanței nu a mai putut susține în mod logic cele susținute în fața procurorului, iar aceste declarații nu au relevat aspecte esențiale cu privire la obiectul acuzațiilor aduse celor doi inculpați, declarațiile acestuia oferind doar informații cu caracter general, referitoare la relația apropiată dintre cei doi inculpați, fără a reliefa aspecte tehnice raportat la acuzațiile de trafic de influență sau cumpărare de influență în sarcina celor doi inculpați.

Cu privire la martorul F1, instanța constată că acest martor nu a putut fi audiat, cu toate că s-au făcut numeroase demersuri (inclusiv aplicarea unor amenzi judiciare) în vederea aducerii în fața instanței și audierii acestuia în condiții de contradictorialitate și nemijlocire pentru a fi

verificată veridicitatea susținerilor acestuia din declarația dată în fața procurorului, comportamentul acestuia de a se sustrage în mod evident, invocând diverse motive, conduce la ideea că martorul a dorit neapărat evitarea audierii sale de către prima instanță, acest comportament denotând că acestui martor îi este teamă să fie ascultat sub prestare de jurământ în condiții de contradictorialitate și nemijlocire, iar în atare condiții declarația acestuia nu va putea fi avută în vedere întrucât nici nu se coroborează cu mijloace de probă esențiale.

În faza de urmărire penală, martorul F1 a încercat să prezinte faptul că inculpatul X l-ar proteja pe inculpatul Z, în condițiile în care acest martor este un concurent în domeniul afacerilor de exploatare a materialului lemnos din zona [...], susținând că aceste elemente le cunoaște din anumite discuții în mediul de afaceri și că inculpatul Z i-ar fi făcut cadou inculpatului X un autoturism marca [...].

Modul de prezentare general, din auzite, a unor elemente inclusiv că primarii din zonă i-ar fi spus că au fost avertizați de către inculpatul X să nu facă afaceri cu martorul F1 pentru a nu fi afectate interesele de afaceri pe care le avea inculpatul Z, duce la concluzia că cele susținute de martorul F1 sunt neadevărate, cu atât mai mult că inculpatul Z a depus la dosarul cauzei o serie de înscrisuri din care rezultă că societățile comerciale deținute de către acest inculpat nu au avut afaceri cu primăriile din zona comunei [...].

Anumite referiri făcute de martora E1 că ar fi auzit de la ofițerul de poliție H4 că inculpatul X ar fi făcut unele deplasări în afara țării împreună cu echipa de fotbal a IPJ Bihor cu sponsorizarea inculpatului Z, nu constituie obiectul acuzațiilor aduse, neavând nici un fel de relevanță cu privire la acestea.

În legătură cu situația autoturismului în prezent, instanța constată că o parte din prețul acestuia a fost achitat prin aportul inculpatului X și al martorei I, existând încă o diferență de plată până la acoperirea integrală a prețului, mașina fiind înmatriculată în prezent pe numele SC P3 SRL, diferența de preț fiind asigurată prin faptul că mașina este în continuare înmatriculată pe numele acestei societăți, fiind în continuare în folosința numitei I.

În aceste condiții, instanța constată că faptele reținute, de trafic de influență și cumpărare de influență, în sarcina inculpaților X și Z, nu au fost dovedite, fiind incidente disp. art. 16 al. 1 lit. b C.p.p., respectiv fapta nu este prevăzută de legea penală sau nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege, în concret în speța de față fapta de a achiziționa prin intermediul SC P3 SRL deținută de inculpatul Z un autoturism marca [...], practic pentru folosința martorei I, ca urmare a unei înțelegeri în acest sens între familia G4 pe de o parte și inculpatul X, respectiv martora I pe de altă parte, în cursul anului 2011, nu este prevăzută de legea penală, impunându-se astfel achitarea atât a inculpatului X sub aspectul infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 al. 1 C.p. rap. la art. 7 al. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 5 C.p., cât și a inculpatului Z sub aspectul infracțiunii de cumpărare de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 al. 1 C.p. cu aplic. art. 5 C.p.

O altă acuzație adusă inculpatului X este infracțiunea prev. de art. 47 Cod penal rap. la art. 155 din Legea nr. 95/2006, constând în aceea că în luna aprilie 2014, în calitate sa de prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, l-ar fi determinat pe inculpatul Y, șeful Serviciului de medicină legală Bihor, să efectueze o prelevare de organe într-un caz în care legea interzicea acest fapt, cu consecința compromiterii autopsiei cadavrului numitului A1, constând în schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de tentativă de omor în infracțiunea de omor.

Această infracțiune va fi analizată de către instanță împreună cu infracțiunea reținută în sarcina inculpatului Y, prev. de art. 155 din Legea nr. 95/2006, reținându-se în sarcina acestui inculpat că ar fi efectuat o prelevare de organe într-un caz în care legea interzicea acest fapt, cu consecința compromiterii autopsiei cadavrului numitului A1, constând în schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de tentativă de omor în infracțiunea de omor.

Instanța constată că în speța de față sunt incidente dispozițiile de achitare prev. de art. 16 al. 1 lit. a C.p.p. în ceea ce-l privește pe inculpatul X, fapta neexistând, respectiv art. 16 al. 1 lit. b C.p.p. în ceea ce-l privește pe inculpatul Y, fapta nefiind prevăzută de legea penală, pentru următoarele considerente.

Infrațiunea prev. de art. 155 din Legea nr. 95/2006 constă în efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, solicitată în condițiile legii.

Trebuie remarcat faptul că textul de lege în vigoare la momentul trimiterii în judecată era reglementat de art. 156 din Legea nr. 95/2006 și prevedea fapta persoanei care a dispus sau a efectuat prelevarea atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală solicitată în condițiile legii, observându-se faptul că în textul legal în vigoare în prezent legea penală nu mai pedepsește dispunerea efectuării unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală; cu toate acestea, în rechizitoriul descrierea infrațiunii se referă la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală.

Analizând acest text de lege în vigoare în prezent, care urmează a fi aplicat ambilor inculpați, fiind dispusă schimbarea încadrării juridice a faptei în art. 155 din Legea nr. 95/2006 de către instanță, aceasta fiind legea penală mai favorabilă, instanța constată că inculpatul Y nu a efectuat și nu avea cum să efectueze o prelevare de organe întrucât o asemenea operațiune este efectuată de medici chirurghi specializați pe asemenea operațiuni, iar avizul medicului legist pentru efectuarea prelevării prin care se atestă practic de către acesta că nu se va compromite autopsia medico-legală nu poate fi echivalat cu efectuarea prelevării de organe, astfel că infrațiunea reținută în sarcina inculpatului Y nu îndeplinește condițiile de tipicitate ale existenței acestei infrațiuni întrucât în caz contrar ar fi încălcat principiul legalității incriminării.

O altă condiție pentru existența acestei infrațiuni este aceea că prelevarea organelor să fi compromis autopsia medico-legală, respectiv rezultatele acesteia, ceea ce nu se poate reține în speța de față întrucât actele medico-legale aflate la dosarul cauzei atestă indubitabil că prelevarea organelor nu a afectat sub nici o formă rezultatele acesteia, leziunile traumatice inițiale nu au fost modificate și nici investigațiile histopatologice efectuate din fragmentele cerebrale recoltate care au fost prelucrate anatomo-patologic și au confirmat existența leziunilor letale la nivel cerebral, precum și faptul că prelevarea de organe a fost făcută cu respectarea prevederilor legale în vigoare, acest aspect rezultând din raportul de expertiză medico-legală nr. [...] /14.11.2014 al IML Timișoara, amintindu-se și faptul că documentele medico-legale depuse la dosarul cauzei (raportul de primă expertiză și de nouă expertiză medico-legală) au fost avizate de Comisia superioară medico-legală din cadrul INML Mina Minovici București.

Un alt aspect esențial care trebuie remarcat din cuprinsul acușării este acela că procurorul nu a precizat care text de lege ar interzice expres prelevarea de organe în situația unor infrațiuni cu violență, cum a fost și în cazul de față, acest aspect fiind o carență care nu a fost remediată până la finalul cercetării judecătorești, făcându-se doar afirmația la modul general că legea interzicea o astfel de operațiune, fără a indica însă baza legală a acestei afirmații, bazându-se doar pe conținutul convorbirilor telefonice existente între inculpații Y și X.

Procurorul de caz a arătat că, compromiterea autopsiei medico-legale ar consta în schimbarea încadrării juridice a faptei persoanelor vinovate, din infrațiunea de tentativă de omor în cea de omor consumat, însă instanța apreciază că nu există legătură între cele două aspecte arătate întrucât schimbarea încadrării juridice a faptelor în privința agresorilor nu s-a datorat operațiunii de prelevare a organelor, ci datorită declarării morții cerebrale a numitului A1, astfel că această susținere a procurorului nu poate fi apreciată ca fiind temeinică.

Faptul că nu a existat nici o compromitere a rezultatului autopsiei medico-legale este dovedit și prin aceea că inculpații trimiși în judecată pentru infrațiunea de omor a numitului A1 au fost condamnați prin decizia penală nr. 322/A/2016 a Curții de Apel Oradea, definitivă,

decizie în care s-a analizat cauza morții victimei în mod detaliat și care exclude orice legătură de cauzalitate a morții victimei cu operațiunea de prelevare de organe, iar la baza hotărârii instanțelor judecătorești au stat și actele medico-legale întocmite în cauză.

Cu privire la modul de completare a formularului tipizat de către inculpatul Y s-a susținut în rechizitoriu că acesta ar fi fost antedatată (01.04.2014), deoarece prelevarea propriu-zisă s-a realizat la data de 02.04.2014, iar decesul s-a produs în seara zilei de 01.04.2014, aspect care ar sublinia caracterul infracțional al înțelegerii dintre cei doi inculpați, însă această susținere din rechizitoriu nu are nici un fel de relevanță în condițiile în care în speță nu s-a reținut comiterea de către inculpatul Y a vreunei infracțiuni de fals.

Tot în cuprinsul rechizitoriului, ca un aspect circumstanțial, s-a arătat că procurorul de caz 14, audiat în calitate de martor, a fost ignorat de către cei doi inculpați, acesta constituind un alt element care atestă caracterul fraudulos al înțelegerii dintre cei doi inculpați, însă această susținere apare fără relevanță în condițiile în care nu se pune problema existenței unui acord al acestuia cu privire la efectuarea prelevării, simpla nemulțumire de natură profesională că nu ar fi fost informat despre posibila operațiune de prelevare apare ca fiind irelevantă în ceea ce privește analiza existenței infracțiunii prev. de art. 155 din Legea nr. 95/2006.

Din actele și lucrările dosarului rezultă că decesul victimei A1 a fost stabilit ca urmare a aplicării protocolului de declarare a morții cerebrale, obținându-se apoi acordul legal al aparținătorilor victimei în vederea prelevării unor organe și țesuturi de la victimă, fiind completat formularul prevăzut de lege pentru prelevare, după care s-a procedat la activitatea efectivă de prelevare a organelor.

În aceste condiții, instanța constată că nu sunt îndeplinite condițiile de tipicitate ale infracțiunii de efectuare a unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 155 din Legea nr. 95/2006 pentru motivele arătate mai sus, fiind incidente disp. art. 16 al. 1 lit. b C.p.p., respectiv fapta reținută în sarcina inculpatului Y nu este prevăzută de legea penală.

În sarcina inculpatului X s-a reținut săvârșirea infracțiunii de instigare la infracțiunea prev. de art. 155 din Legea nr. 95/2006, a inculpatului Y.

Potrivit disp. art. 47 C.p. instigatorul este persoana care cu intenție determină o altă persoană să săvârșească o faptă penală, acuzarea bazându-se pe procesul-verbal de transcriere a convorbirii telefonice existente între inculpații X și Y.

Din analizarea acestei convorbiri telefonice dintre cei doi inculpați nu se poate trage concluzia că a existat o acțiune de determinare de către inculpatul X, având la data respectivă funcția de prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, a inculpatului Y, medic legist șef la Serviciul județean de medicină legală Bihor.

În acest sens, se poate observa că anterior acestei convorbiri, inculpatul X a fost sunat de către martora B1, martor audiat în cauză, aceasta fiind procuror la DIICOT – Serviciul Teritorial Oradea, pentru ca inculpatul X să-l întrebe pe medicul Y care sunt impedimentele la efectuarea unei eventuale prelevări de organe de la victima A1.

Revenind la convorbirea telefonică dintre inculpații X și Y, instanța constată că nu poate fi reținută infracțiunea de instigare a inculpatului Y la săvârșirea infracțiunii prev. de art. 155 din Legea nr. 95/2006, întrucât din conținutul acestei convorbiri nu s-a putut concluziona că ar fi existat o activitate de determinare din partea inculpatului X în sensul ca inculpatul Y să comită o faptă prevăzută de legea penală, existând doar o discuție de natură profesională, hotărârea avizării rămânând la aprecierea inculpatului Y, specialist în domeniul medicinei legale, fără ca inculpatul X să-i facă vreo sugestie în sensul avizării sau neavizării prelevării de organe, motiv pentru care instanța apreciază că în speță de față sunt incidente dispozițiile de achitare prev. de art. 16 al. 1 lit. a C.p.p. cu privire la inculpatul X.

Potrivit art. 6 paragraf 2 din CEDO, art. 48 paragraf 1 din Carta Drepturilor Fundamentale ale Uniunii Europene, art. 14 paragraf 2 din Pactul Internațional cu privire la drepturile civile și

politice, orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită, prezumția de nevinovăție fiind reglementată atât de art. 23 al. 11 din Constituția României, precum și de art. 4 din Codul de procedură penală, iar așa cum s-a arătat și mai sus, instanța constată că, cu privire la acuzațiile analizate, prezumția de nevinovăție a inculpaților X, Y și Z nu a fost răsturnată.

Prezumția de nevinovăție este strâns legată de aflarea adevărului și dovedirea corectă a adevărului de fapt a cauzei, în așa fel încât vinovăția să fie stabilită cu certitudine, iar acest lucru nu s-a realizat în ceea ce privește acuzațiile analizate mai sus, prin probe sigure, credibile și nu prin probe din care nu rezultă cu certitudine adevărul judiciar sau din care nu rezultă aspecte esențiale privind teza probatorie expusă anterior administrării acestora.

În speța de față trebuie amintit că atât în cursul urmăririi penale cât și în cursul cercetării judecătorești au fost audiați numeroși martori, ale căror declarații nu au avut nici o legătură cu acuzațiile aduse inculpatului (instanța a fost obligată să le administreze întrucât inculpații au contestat probele administrate în cursul urmăririi penale), exemplificând declarațiile martorilor: L1, Ț1, U1, F2, Z2, Y2, B2, E2, H2, I2, J2, R2.

Prin rechizitoriul întocmit de DNA s-a reținut în sarcina inculpatului X infracțiunea de șantaj, prev. de art. 207 al. 1 C.p. cu aplic. art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 C.p., reținându-se că în calitate de prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, a proferat amenințări la adresa persoanei vătămate P, în scopul de a dobândi în mod injust diferența dintr-un împrumut nerestituit integral, respectiv suma de 7.700 lei.

Potrivit disp. art. 207 al. 1 C.p. infracțiunea de șantaj presupune constrângerea unei persoane să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva în scopul de a dobândi în mod injust un folos nepatrimonial pentru sine ori pentru altul.

Un element important al infracțiunii de șantaj este acela că, constrângerea exercitată asupra persoanei vătămate trebuie să prilejuiască o stare de temere din partea acesteia, ceea ce determină victima să acționeze într-un alt mod decât acela pe care și-l dorește și să aibă ca scop o anumită comportare conform dorinței constrângătorului din partea victimei, de pe urma căreia făptuitorul sau altă persoană să obțină un folos injust.

Din probele administrate în cauză, în speța declarațiile inculpatului X, ale martorilor P și K2, rezultă că în cursul anului 2010 persoana vătămată P, care deține o spălătorie de mașini în municipiul Oradea, a solicitat un împrumut de la fosta soție a inculpatului, I, împrumut cu care inculpatul X a fost de acord, persoanei vătămate fiindu-i remisă suma totală de 19.500 lei în trei tranșe, împrumutul fiind acordat fără un termen exact de restituire și fără dobândă și nu a fost încheiat nici un act scris în legătură cu acest împrumut.

Din actele și lucrările dosarului a rezultat că persoana vătămată P a restituit o bună parte din împrumutul arătat mai sus, în special martorei I Corina, fosta soție a inculpatului X, însă în cursul anului 2013 persoana vătămată P a fost căutată la sediul spălătoriei din Oradea pe care o deține, de către inculpatul X, cerându-i explicații cu privire la restituirea împrumutului, iar la comunicarea de către persoana vătămată că o mare parte din banii împrumutați au fost restituiți fostei sale soții, inculpatul a amenințat-o pe persoana vătămată folosind expresii precum: „Nu ști cu cine ai de-a face”, „Nu-ți doresc să ai așa un dușman ca mine”, cu aceeași ocazie inculpatul a sunat-o pe telefonul mobil pe fosta sa soție și s-a certat cu aceasta, reproșându-i că a primit banii de la persoana vătămată în loc ca banii să-i fie restituiți lui personal.

Ulterior, inculpatul a revenit la spălătorie în cauză însoțit de șoferul de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, martorul D2, solicitând să-i fie restituiți banii în mod eșalonat, respectiv câte 500 lei în zilele de luni, miercuri și vineri ale fiecărei săptămâni.

Din declarația persoanei vătămate P, dată în cursul urmăririi penale, a rezultat că în perioada primăvara-vara 2014 nu a reușit să achite o tranșă de bani și a fost contactată de inculpatul X, telefonic dar și personal la sediul spălătoriei, acesta amenințându-o cu expresii de genul: „Te

distrug”, „Nu scapi tu de mine în viața asta”, „O să-ți trimit controale la greu, întrucât toți sunt prietenii mei”, „Îți țin eu evidența banilor”, „Ai un dușman pe viață și nu orice dușman”, „Nu mai îmi trebuie banii tăi, dar de tine o să am eu grijă”, expresii care au fost însoțite de înjurături și jigniri.

În declarația dată în fața instanței, aceeași persoană vătămată a relatat că inculpatul i-a spus că o va monitoriza, că o va muta, că are prieteni sus puși, că este o persoană publică, și de fiecare dată când vedea o mașină albastră credea că este cineva care vine în control, crezând că cele spuse se pot întâmpla, vorbele inculpatului fiind luate în serios de persoana vătămată.

Această stare de fapt a fost confirmată de soțul persoanei vătămate, K2, audiat în calitate de martor, respectiv că inculpatul X profera amenințări, uzând de funcția sa de prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, că va trimite controale, că îi va desființa și că într-un termen scurt societatea a avut multe controale de la diverse instituții ale statului.

Faptul că inculpatul X a impus ca persoana vătămată să plătească o sumă de bani săptămânal este dovedit și cu declarația martorului D2, conducător auto la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, din declarația acestuia rezultând că avea cunoștință de faptul că inculpatul a acordat un împrumut persoanei vătămate, întrucât l-a însoțit pe inculpat de mai multe ori pentru a i se restitui diferite sume de bani, a asistat la discuțiile dintre inculpat și persoana vătămată și chiar martorul personal, de mai multe ori, a ridicat sume de bani pentru inculpat.

Trebuie remarcat faptul că persoana vătămată P a ținut evidența sumelor de bani restituite într-o agendă cu coperti albastre emisă de SNPPC, în care au fost menționate sumele de bani restituite inculpatului X sau martorei I ori prin intermediul șoferului inculpatului care semna de primire, această agentă fiind ridicată cu ocazia percheziției efectuate la numita P.

Inclusiv din transcrierea convorbirilor telefonice și ambientale existente la dosar rezultă că în discuțiile dintre cei doi, inculpatul folosește un limbaj ostil, amenințător („Eu o să-ți trimit pe altcineva și o să-ți ia banii altcumva, atuncea. Bine?”), aspecte care subliniază și întăresc susținerile persoanei vătămate P și ale martorului K2 că inculpatul X a proferat amenințări cu o serie de repercusiuni în cazul în care nu i-ar remite suma reprezentând diferența de bani rămasă nerestituită dintr-un împrumut acordat anterior, uzând de calitatea sa de prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, invocând relațiile pe care le-ar avea cu instituții de control de pe raza județului Bihor, fapt care a creat și accentuat starea de temere a persoanei vătămate, fiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de șantaj prev. de art. 207 al. 1 C.p.

Apărarea inculpatului în sensul că probațiunea administrată în cauză nu atestă că inculpatul X ar fi proferat amenințări la adresa persoanei vătămate P, nu poate fi reținută întrucât martorii J3 și Indrieș Florin nu au fost prezenți decât în anumite momente în apropierea inculpatului X și evident nu au confirmat amenințările proferate de către acest inculpat, astfel că declarațiile celor doi martori sunt irelevante în raport cu fapta reținută în sarcina inculpatului.

Este adevărat că din audierea în fața instanței a martorilor Z3 și Ș2 (inspectori [...]), B3 și A3 (inspectori [...]), Y3 ([...]), T2 și P2 (comisari [...]), N2 și M2 ([...]), O2, X3, U2 și T2 (inspectori [...]), a rezultat că societatea J4 SRL Oradea, deținută de persoana vătămată P, a fost controlată de mai multe ori, însă din aceste declarații de martori nu a rezultat că ar exista vreo legătură între vreo activitate de determinare din partea inculpatului X în declanșarea controalelor, însă acest aspect nu reprezintă un element de înlăturare a răspunderii penale a inculpatului.

Inculpatul X a invocat lipsa stării de temere a persoanei vătămate bazându-se pe declarațiile martorilor D2 și J3, însă declarațiile acestora nu sunt relevante pentru a demonstra aspecte privind starea de temere a persoanei vătămate P, întrucât au avut o prezență nesemnificativă atât în incinta spălătoriei auto cât și în apropierea inculpatului X când a avut discuții cu persoana vătămată.

S-a mai arătat de către inculpatul X că acțiunile întreprinse de către acesta sunt legitime în contextul în care familia K4 nu a respectat termenii înțelegerii inițiale de a restitui împrumutul nici după 4 ani de la momentul acordării lui, însă instanța apreciază că în speța de față nu a fost vorba de o simplă solicitare de a restitui împrumutul, așa cum se încearcă a fi prezentată starea de fapt prin prisma viziunii inculpatului X, ci s-a procedat de către acest inculpat într-o manieră nelegală, prin proferarea de amenințări către persoana vătămată P, cu repercusiuni grave în cazul în care nu va restitui diferența rămasă din împrumutul acordat inițial, uzând de funcția sa de prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor în vederea adoptării de către persoana vătămată P a unui comportament dorit de către inculpat, respectiv de a fi restituit împrumutul într-un anumit ritm impus de acesta, iar amenințările proferate au creat temere persoanei vătămate, aceasta crezând că se pot întâmpla faptele evocate de către inculpat.

Cu toate că într-adevăr inculpatului X nu i-a fost restituit împrumutul acordat, acesta trebuia să apeleze la organele statului pentru recuperarea restului de împrumut (aproximativ 3.500 lei conform declarației din fața instanței a persoanei vătămate P) și nu să acționeze în maniera arătată mai sus, de a recupera suma nerestituită de bani de la persoana vătămată prin intermediul folosirii unor amenințări cu grave repercusiuni, amenințări care au fost percepute de către persoana vătămată ca fiind reale, posibile, realizabile, având în vedere funcția de prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor deținută de inculpatul X, respectiv efectuarea a numeroase controale de la diverse instituții ale statului, astfel că această explicație a inculpatului că acțiunile acestuia au fost legitime, nu poate fi primită de instanță.

Având în vedere că infracțiunea de șantaj prev. de art. 207 al. 1 C.p., fiind aplicabile și disp. art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000 și art. 5 C.p., a fost dovedită dincolo de orice dubiu prin probele administrate în cauză, prezumția de nevinovăție fiind răsturnată în speța de față, instanța urmează să dispună condamnarea inculpatului X pentru această infracțiune.

În ceea ce privește individualizarea judiciară a pedepsei, instanța va avea în vedere criteriile prev. de art. 74 C.p., gradul de pericol social al infracțiunii, modalitatea și împrejurările comiterii faptei, dispozițiile art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000 care prevăd majorarea limitelor de pedeapsă cu o treime raportat la calitatea specială a inculpatului X, dar și circumstanțele personale ale inculpatului, care nu are antecedente penale, fiind la prima abatere de natură penală, iar raportat la aceste criterii pedeapsa de 3 ani închisoare apare ca fiind corespunzătoare din punct de vedere al cuantumului, pentru a asigura scopul educativ, preventiv și punitiv al pedepsei, instanța urmând să aplice pedepse accesorii și complementare constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 al. 1 lit. a, b și g Cod penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a ocupa funcția de procuror.

În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei, deși din punct de vedere al cuantumului pedepsei aplicate inculpatului ar exista posibilitatea aplicării disp. art. 91 C.p. privind suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei, instanța constată că nu sunt întrunite cumulativ condițiile pentru a fi aplicate aceste dispoziții legale întrucât inculpatul X nu și-a exprimat acordul pentru a efectua muncă neremunerată în folosul comunității, iar în lipsa acestui acord nu există această posibilitate legală, motiv pentru care urmează ca pedeapsa aplicată să fie executată în regim de detenție.

Se poate constata din actele și lucrările dosarului, că s-a luat împotriva inculpatului X măsura preventivă a reținerii din 09.10.2014, măsura arestării preventive din 09.10.2014 până la 27.01.2015 și arestul la domiciliu din 27.01.2015 până la 08.06.2015, perioade care urmează a fi deduse din pedeapsa aplicată inculpatului; trebuie menționat că inculpatul a fost judecat și sub puterea măsurii preventive a controlului judiciar, însă această perioadă, nefiind măsură preventivă privativă de libertate, nu are relevanță în ceea ce privește deducerea din pedeapsă.

Organul de urmărire penală prin ordonanța din 13.10.2014 (f. 64 vol. 6 u.p.) a dispus măsura asigurătorie a sechestrului asupra sumei de 16.500 lei și asupra imobilului situat în comuna [...], sat [...] nr. [...] /A, jud. Bihor, aparținând inculpatului X, măsură care urmează a fi menținută în continuare întrucât hotărârea instanței de fond nu este definitivă, fiind supusă căii de atac a apelului, măsura asigurătorie având rolul de a asigura în speța de față posibila executare a măsurii confiscării speciale, dacă va fi cazul, în funcție de soluția adoptată, și plata cheltuielilor judiciare față de stat până la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri (persoanele vătămate din cauză nu s-au constituit părți civile).

În ceea ce privește cererea formulată de procuror cu privire la confiscarea de la inculpatul X a sumelor de bani și a autoturismului marca [...], instanța constată că aceasta este nefondată întrucât bunurile în cauză puteau fi confiscate doar în condițiile condamnării inculpatului X, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită în formă continuată, respectiv trafic de influență, însă instanța a dispus achitarea acestuia pentru ambele infracțiuni în baza disp. art. 16 al. 1 lit. a, respectiv lit. b din C.p.p., motiv pentru care această cerere va fi respinsă.

Pe parcursul procesului penal martora E1a solicitat acordarea cheltuielilor legate de prezentarea sa în fața Curții de Apel Timișoara la termenul din 2 noiembrie 2016, însă se poate constata că această martoră nu a precizat cuantumul acestor cheltuieli, ce reprezintă acestea și care sunt documentele legate de transportul acesteia la instanța de judecată și retur, motiv pentru care instanța urmează să respingă cererea formulată în cauză.

Martorul X din Iași a solicitat instanței plata cheltuielilor legate de prezentarea sa la Curtea de Apel Timișoara la termenele de judecată din 3 octombrie 2017, 31 octombrie 2017 și 7 noiembrie 2017, în sumă totală de 3.444 lei reprezentând venituri salariale nerealizate, cheltuieli, hrană-diurnă și cazare hotel.

Examinând documentele depuse de către acest martor la dosar (facturi și bonuri), instanța constată că nu au fost dovedite cu înscrisuri decât cazările pentru termenele de judecată din 31 octombrie 2017 și 7 noiembrie 2017, în sumă de 238 lei și 242 lei, în total 480 lei reprezentând contravaloare servicii de cazare, nefiind dovedite cheltuieli cu hrană și nici nerealizarea veniturilor salariale cu nici un mijloc de probă, motiv pentru care se va admite în parte cererea formulată de martorul X cu privire la acordarea cheltuielilor legate de deplasarea la instanță și se va dispune plata din fondurile Ministerului Justiției a sumei de 480 lei reprezentând contravaloarea serviciilor de cazare privind pe martorul X, pentru termenele de judecată din 31 octombrie 2017 și 7 noiembrie 2017, urmând să fie respinsă în rest cererea formulată.

Trebuie precizat faptul că instanța nu va acorda nici o sumă de bani martorului X din Iași pentru termenul de judecată din 3 octombrie 2017 întrucât la apelul nominal făcut în ședință publică acesta nu s-a prezentat în fața instanței, ci ulterior, după amânarea cauzei.

Pentru toate aceste considerente, în baza art. 386 C.p.p. se va respinge cererea de schimbare a încadrării juridice a faptei de sustragere sau distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 al. 1 și 3 Cod penal cu aplic. art. 5 Cod penal, în cea de sustragere sau distrugere de probe ori de înscrisuri, prev. de art. 275 al. 1 și 2 C.p., formulată de inculpatul X.

În baza art. 386 C.p.p. se va admite cererea de schimbare a încadrării juridice a faptelor formulată de D.N.A. – Serviciul Teritorial Timișoara, sens în care:

-se va dispune schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 C.pen., rap. la art. 7 alin.1 lit.b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din C.pen., în infracțiunea de luare de mită în formă continuată, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 al. 1 C.pen., rap. la art. 7 alin.1 lit.b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 al. 1 C.pen. și art. 5 C.p. (5 acte materiale), cu privire la inculpatul X;

- se va dispune schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 din C. pen., rap. la art. 7 alin.1, lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din C.pen., în infracțiunea de trafic de influență prev. de art. 6 din

Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 al. 1 din C. pen., rap. la art. 7 alin.1, lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din C.pen., cu privire la inculpatul X;

- se va dispune schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de sustragere sau distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen. în infracțiunea de sustragere sau distrugere de înscrisuri prev. de art. 259 al. 1 și 2 C.p. cu aplic. art. 5 C.p. (3 infracțiuni), cu privire la inculpatul X;

- se va dispune schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 47 din C.pen. rap. la art. 156 din Legea nr. 95/2006 republicată, în infracțiunea de instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 47 din C.pen. rap. la art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată, cu privire la inculpatul X;

- se va dispune schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de cumpărare de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen., în infracțiunea de cumpărare de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 al. 1 C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen., cu privire la inculpatul Z;

- se va dispune schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 156 din Legea nr. 95/2006 republicată, în infracțiunea de efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată, cu privire la inculpatul Y.

I. În baza art. 396 al. 1 și 5 C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. b C.p.p. va dispune achitarea inculpatului X, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită în formă continuată, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 al. 1 C.pen., rap. la art. 7 alin.1 lit.b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 al. 1 C.pen. și art. 5 C.p. (5 acte materiale).

În baza art. 396 al. 1 și 5 C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. a C.p.p. va dispune achitarea inculpatului X, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen. în legătură cu dosarul penal nr. [...] /P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. a C.p.p. va dispune achitarea inculpatului X, pentru săvârșirea infracțiunii de sustragere sau distrugere de înscrisuri prev. de art. 259 al. 1 și 2 C.p. cu aplic. art. 5 C.p. în legătură cu dosarul penal nr. [...] /P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. a C.p.p. va dispune achitarea inculpatului X, pentru săvârșirea infracțiunii de favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen., în legătură cu dosarul penal nr. [...] /P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. a C.p.p. va dispune achitarea inculpatului X, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen. în legătură cu dosarul penal nr. [...] /P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. a C.p.p. va dispune achitarea inculpatului X, pentru săvârșirea infracțiunii de sustragere sau distrugere de înscrisuri prev. de art. 259 al. 1 și 2 C.p. cu aplic. art. 5 C.p. în legătură cu dosarul penal nr. [...] /P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. a C.p.p. va dispune achitarea inculpatului X, pentru săvârșirea infracțiunii de favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen., în legătură cu dosarul penal nr. [...] /P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. a C.p.p. va dispune achitarea inculpatului X, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen. în legătură cu dosarul penal nr. [...] /P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. a C.p.p. va dispune achitarea inculpatului X, pentru săvârșirea infracțiunii de sustragere sau distrugere de înscrisuri prev. de art. 259 al. 1 și 2 C.p. cu aplic. art. 5 C.p. în legătură cu dosarul penal nr. [...] /P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. a C.p.p. va dispune achitarea inculpatului X, pentru săvârșirea infracțiunii de favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen., în legătură cu dosarul penal nr. [...] /P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. a C.p.p. va dispune achitarea inculpatului X, pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 47 din C.pen. rap. la art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată.

În baza art. 396 al. 1 și 5 C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. b C.p.p. va dispune achitarea inculpatului X, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 al. 1 din C. pen., rap. la art. 7 alin.1, lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din C.pen.

În baza art. 396 al. 1 și 2 C.p.p. rap. la art. 207 al. 1 C.p. cu aplic. art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000, va dispune condamnarea inculpatului X, la pedeapsa de 3 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, cu executare în regim de detenție.

În baza art. 65 C.p. va dispune interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 al. 1 lit. a, b și g Cod penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a ocupa funcția de procuror, ca pedeapsă accesorie.

În baza art. 66 al. 1 C.p., art. 68 al. 1 lit. c Cod penal va dispune interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 al. 1 lit. a, b și g Cod penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a ocupa funcția de procuror pe o perioadă de 2 ani după executarea pedepsei închisorii, ca pedeapsă complementară.

În baza art. 72 C.p. va deduce din durata pedepsei aplicate, durata reținerii din 09.10.2014, durata arestării preventive din 09.10.2014 până la 27.01.2015 și durata arestului la domiciliu din 27.01.2015 până la 08.06.2015.

În baza art. 397 C.p.p. va menține măsura asigurătorie a sechestrului asupra sumei de 16.500 lei și asupra imobilului situat în comuna [...], sat [...] nr. [...] /A, jud. Bihor, dispusă prin ordonanța [...] /P/2013 din 13.09.2014 a D.N.A. – Structura Centrală.

Va respinge cererea formulată de procuror cu privire la confiscarea de la inculpatul X a sumelor de bani și a autoturismului marca [...].

II. În baza art. 396 al. 1 și 5 C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. b C.p.p. va dispune achitarea inculpatului Z, pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 al. 1 C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen.

III. În baza art. 396 al. 1 și 5 C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. b C.p.p. va dispune achitarea inculpatului Y, pentru săvârșirea infracțiunii de efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată.

În baza art. 397 al. 1 C.p.p. se va lua act că persoanele vătămate P, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor nu s-au constituit părți civile în cauză.

În baza art. 274 al. 1 C.p.p. va fi obligat inculpatul X la plata sumei de 20.000 lei cu titlu de cheltuieli judiciare față de stat.

În baza art. 275 al. 3 C.p.p. cheltuielile judiciare ocazionate cu soluționarea cauzei față de inculpații Z și Y, vor rămâne în sarcina statului.

În baza art. 275 al. 6 C.p.p. se va dispune plata din fondurile Ministerului Justiției către Baroul Timiș a sumei de câte 350 lei reprezentând onorariu parțial avocat din oficiu către avocații L4 și M4, respectiv 100 lei reprezentând onorariu parțial avocat din oficiu către avocatul N4.

În baza art. 120 al. 2 lit. a teza 2 C.p.p. se va respinge cererea de acordare a cheltuielilor de transport pentru termenul din 2 noiembrie 2016, formulată de martora E1.

În baza art. 120 al. 2 lit. a teza 2 C.p.p. se va admite în parte cererea formulată de martorul X cu privire la acordarea cheltuielilor legate de deplasarea la instanță.

Se va dispune plata din fondurile Ministerului Justiției a sumei de 480 lei reprezentând contravaloarea serviciilor de cazare privind pe martorul X, pentru termenele de judecată din 31 octombrie 2017 și 7 noiembrie 2017 și se va respinge în rest cererea formulată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

În baza art. 386 C.p.p. respinge cererea de schimbare a încadrării juridice a faptei de sustragere sau distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 al. 1 și 3 Cod penal cu aplic. art. 5 Cod penal, în cea de sustragere sau distrugere de probe ori de înscrisuri, prev. de art. 275 al. 1 și 2 C.p., formulată de inculpatul X.

În baza art. 386 C.p.p. admite cererea de schimbare a încadrării juridice a faptelor formulată de D.N.A. – Serviciul Teritorial Timișoara, sens în care:

- dispune schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 C.pen., rap. la art. 7 alin.1 lit.b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din C.pen., în infracțiunea de luare de mită în formă continuată, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 al. 1 C.pen., rap. la art. 7 alin.1 lit.b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 al. 1 C.pen. și art. 5 C.p. (5 acte materiale), cu privire la inculpatul X;

- dispune schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 din C. pen., rap. la art. 7 alin.1, lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din C.pen., în infracțiunea de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 al. 1 din C. pen., rap. la art. 7 alin.1, lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din C.pen., cu privire la inculpatul X;

- dispune schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de sustragere sau distrugere de înscrisuri, prev. de art. 242 alin. 1 și 3 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen. în infracțiunea de sustragere sau distrugere de înscrisuri prev. de art. 259 al. 1 și 2 C.p. cu aplic. art. 5 C.p. (3 infracțiuni), cu privire la inculpatul X;

- dispune schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 47 din C.pen. rap. la art. 156 din Legea nr. 95/2006 republicată, în infracțiunea de instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 47 din C.pen. rap. la art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată, cu privire la inculpatul X;

- dispune schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de cumpărare de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen., în infracțiunea de cumpărare de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 al. 1 C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen., cu privire la inculpatul Z;

- dispune schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 156 din Legea nr. 95/2006 republicată, în infracțiunea de efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată, cu privire la inculpatul Y.

I. În baza art. 396 al. 1 și 5 C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. b C.p.p. achită pe inculpatul X, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită în formă continuată, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 al. 1 C.pen., rap. la art. 7 alin.1 lit.b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 al. 1 C.pen. și art. 5 C.p. (5 acte materiale).

În baza art. 396 al. 1 și 5 C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. a C.p.p. achită pe inculpatul X, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen. în legătură cu dosarul penal nr. [...] /P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. a C.p.p. achită pe inculpatul X, pentru săvârșirea infracțiunii de sustragere sau distrugere de înscrisuri prev. de art. 259 al. 1 și 2 C.p. cu aplic. art. 5 C.p. în legătură cu dosarul penal nr. [...] /P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. a C.p.p. achită pe inculpatul X, pentru săvârșirea infracțiunii de favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen., în legătură cu dosarul penal nr. [...] /P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. a C.p.p. achită pe inculpatul X, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen. în legătură cu dosarul penal nr. [...] /P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. a C.p.p. achită pe inculpatul X, pentru săvârșirea infracțiunii de sustragere sau distrugere de înscrisuri prev. de art. 259 al. 1 și 2 C.p. cu aplic. art. 5 C.p. în legătură cu dosarul penal nr. [...] /P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. a C.p.p. achită pe inculpatul X, pentru săvârșirea infracțiunii de favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen., în legătură cu dosarul penal nr. [...] /P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. a C.p.p. achită pe inculpatul X, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 modificată, cu referire la art. 297 alin. 1 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen. în legătură cu dosarul penal nr. [...] /P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. a C.p.p. achită pe inculpatul X, pentru săvârșirea infracțiunii de sustragere sau distrugere de înscrisuri prev. de art. 259 al. 1 și 2 C.p. cu aplic. art. 5 C.p. în legătură cu dosarul penal nr. [...] /P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. a C.p.p. achită pe inculpatul X, pentru săvârșirea infracțiunii de favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 din C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen., în legătură cu dosarul penal nr. [...] /P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea.

În baza art. 396 al. 1 și 5 C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. a C.p.p. achită pe inculpatul X, pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 47 din C.pen. rap. la art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată.

În baza art. 396 al. 1 și 5 C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. b C.p.p. achită pe inculpatul X, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 al. 1 din C. pen., rap. la art. 7 alin.1, lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 din C.pen.

În baza art. 396 al. 1 și 2 C.p.p. rap. la art. 207 al. 1 C.p. cu aplic. art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000, condamnă pe inculpatul:

X, fiul lui [...], C.N.P [...], la pedeapsa de:

- 3 (trei) ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, cu executare în regim de detenție.

În baza art. 65 C.p. dispune interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 al. 1 lit. a, b și g Cod penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a ocupa funcția de procuror, ca pedeapsă accesorie.

În baza art. 66 al. 1 C.p., art. 68 al. 1 lit. c Cod penal dispune interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 al. 1 lit. a, b și g Cod penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a ocupa funcția de procuror pe o perioadă de 2 ani după executarea pedepsei închisorii, ca pedeapsă complementară.

În baza art. 72 C.p. deduce din durata pedepsei aplicate, durata reținerii din 09.10.2014, durata arestării preventive din 09.10.2014 până la 27.01.2015 și durata arestului la domiciliu din 27.01.2015 până la 08.06.2015.

În baza art. 397 C.p.p. menține măsura asigurătorie a sechestrului asupra sumei de 16.500 lei și asupra imobilului situat în comuna [...], sat [...].nr. [...]/A, jud. Bihor, dispusă prin ordonanța [...] /P/2013 din 13.09.2014 a D.N.A. – Structura Centrală.

Respinge cererea formulată de procuror cu privire la confiscarea de la inculpatul X a sumelor de bani și a autoturismului marca [...].

II. În baza art. 396 al. 1 și 5 C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. b C.p.p. achită pe inculpatul Z - fiul lui [...], CNP [...], pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 al. 1 C.pen., cu aplic. art. 5 din C.pen.

III. În baza art. 396 al. 1 și 5 C.p.p. rap. la art. 16 al. 1 lit. b C.p.p. achită pe inculpatul Y, fiul lui [...], CNP [...], pentru săvârșirea infracțiunii de efectuarea unei prelevări atunci când prin aceasta se compromite o autopsie medico-legală, prev. de art. 155 din Legea nr. 95/2006 republicată.

În baza art. 397 al. 1 C.p.p. ia act că persoanele vătămate P, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor nu s-au constituit părți civile în cauză.

În baza art. 274 al. 1 C.p.p. obligă inculpatul X la plata sumei de 20.000 lei cu titlu de cheltuieli judiciare față de stat.

În baza art. 275 al. 3 C.p.p. cheltuielile judiciare ocazionate cu soluționarea cauzei față de inculpații Z și Y, rămân în sarcina statului.

În baza art. 275 al. 6 C.p.p. dispune plata din fondurile Ministerului Justiției către Baroul Timiș a sumei de câte 350 lei reprezentând onorariu parțial avocat din oficiu către avocații L4 și M4, respectiv 100 lei reprezentând onorariu parțial avocat din oficiu către avocatul N4.

În baza art. 120 al. 2 lit. a teza 2 C.p.p. respinge cererea de acordare a cheltuielilor de transport pentru termenul din 2 noiembrie 2016, formulată de martora E1.

În baza art. 120 al. 2 lit. a teza 2 C.p.p. admite în parte cererea formulată de martorul X cu privire la acordarea cheltuielilor legate de deplasarea la instanță.

Dispune plata din fondurile Ministerului Justiției a sumei de 480 lei reprezentând contravaloarea serviciilor de cazare privind pe martorul X, pentru termenele de judecată din 31 octombrie 2017 și 7 noiembrie 2017 și respinge în rest cererea formulată.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 13 martie 2018.

PREȘEDINTE,
[...]

GREFIER,
[...]

Red. [...]/27.03.2018

Tehnored. [...]

2 ex./29.03.2018

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO